

SAYI
03

ÖNDERERİNÇİ
BAHAR SAYISI 2017/15
sadecadedergi

İLK GÜNKÜ GAZLA

SADE SÖDA

Bugün ne beğensem?

Timeline'da
namım yürüsün

Bakın nasıl
duyarlıyım

İnsanlık
ölmüş

Biri bi şey
yapsın!

Gözümeye uyku
girmez artık

Ben ne
yapabilirim ki

Beğen

Yorum Yap

Paylaş

7.496.393.088

Başlıca Yorumlar

Yorum yok...

RABBİN SANA SESLENİYOR

58 Ayet-i Kerime Yarışması

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
İLAHİYAT FAKÜLTESİ

İSTANBUL
İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

DİN ÖĞRETİMİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

KATILIM:
HAFIZ OLMAYAN LİSE
ÖĞRENCİLERİNE AÇIKTIR

Bilgi ve Kayıt:
onder.org.tr

öndergenç
1958

f t i o ondergenclik

Sade Soda Dergi

Yıl:1 Sayı:3 Bahar 2017

ÖNDER

İmam Hatipliler Derneği Adına

İmtiyaz Sahibi

Halit Bekiroğlu

Genel Yayın Yönetmeni

Hilâl Furkan

Yazı İşleri Müdürü

Abdullah Ceylan

Yayın Editörü

Mustafa Furkan

Sade Soda Mutfağı

Musab Yılmaz

Zennur Çalık

Enes Yılmaz

Kübra Nur Doğru

Resul Çiftçi

Hilâl Mısırlı

Yusuf Dönmez

Raif Nas

Hukuk Danışmanı

Hasan Hüseyin Kalender

Grafik Tasarım

Ali Bıyıklı

0539 763 89 49

Fotoğraf

Erhan Türk

Reklam

Furkan Güngör

Yazışalım, Konuşalım, Gel Tanışalım

Alemdar Mah. Yerebatan Cad. Salkım Söğüt Sok.

No:7 Fatih/İSTANBUL

sadesodadergi@gmail.com

0 (212) 519 09 53

Potansiyel Yazarımızsın,

Yaz ve Gönder

sadesodayazi@gmail.com

Baskı Yeri

Acar Matbaacılık Promosyon ve Yayıncılık

Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sit.

No:12/270.280 Zeytinburnu/İstanbul

Yönetim Yeri

Alemdar Mah. Yerebatan Cad. Salkım Söğüt Sok.

No: 7 Fatih/İSTANBUL

sadesodadergi@gmail.com

0 (212) 519 09 53

Dilek&Öneri&Şikayet

sadesodadergi@gmail.com

Sosyal Medyada Biz

f t @ sadesodadergi

"Üç ayda bir yayınlanır."

Yazılarda yayın kurulu değişiklik yapabilir.

Gönderilen yazılar iade edilmez.

Yazılardan kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Yazılardan yazarları kadar okuyucular da sorumludur.

Eğer doğru yoldaysak O yol, hep yokuş yukarı olacaktır.*

Rasim Özdenören, "Gül Yetiştiren Adam" da hayatının son demlerine gelmiş bir ihtiyaç ile torununu ölüm hakkında konuşturur, bizi de küçük çiçek bahçesindeki bu minik gezintiye misafir eder. Şunları der ihtiyaç:

"Gününü değerlendirmeye bakacaksın. Günün nasıl değerlendirilir bak anlatayım; şimdi, ömrünü bitmiş say. Ömrün bitmiş de sen yalvarmış, yakarmışsın; sana gözyaşların için cabadan bir gün daha vermişler. İşte şu anda da o bir tek günün içinde bulunuyorsun. İşte, o son günde ne yapacaksın her gün onu yapacaksın."

"O zaman bu bahçede gezinmem ki..." der çocuk. İhtiyar:

"Ne yaparsın ya?"

Çocuk:

...

Sahi ne yaparız?

Ne yaparsın?

Özür dilemek, hataları telafi etmek belki, belki hayalin için bir adım atmak, büyük bir gülümseme belki en sevdiğine, sevdiğini söylemek belki gönlündeki başköşelere... Seçim senin ellerinde, tıpkı uyandığın her gün olduğu gibi...

Bir gönle merhem olmak da bir kalbi paramparça etmek de mümkün. Birinin gözyaşlarını silmek de bir hıçkırığın sebebi olmak da mümkün. Dünyanın dört bir yanından yükselen haykırışı duymak da mümkün, bir yardım çığlığı duyduğunda televizyonun sesini kısmak da...

Ne kolay senden ibaret bir dünyada senin heveslerine göre yaşamak her gün. Senin için, sen istediğin için ve sırf sen seviyorsun diye olması her şeyin...

Oysa ne zor, doğru olanı bulmak.

Oysa ne zor, bulduğun doğruyu seçmek.

Oysa ne doğru, seçtiğin zoru başarmak.

...

Ne demişti ihtiyar en son?

"Ne yaparsın ya?"

Ne yaparmış ya çocuk?

"Ağlarım." demiş.

....

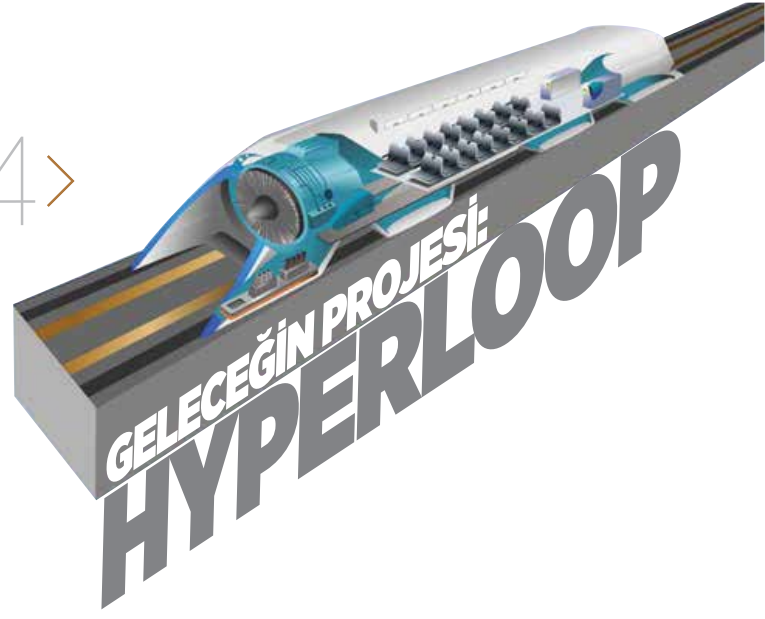
Ya sen?

Hilâl.FURKAN

*Henry Eyring

için deki ler

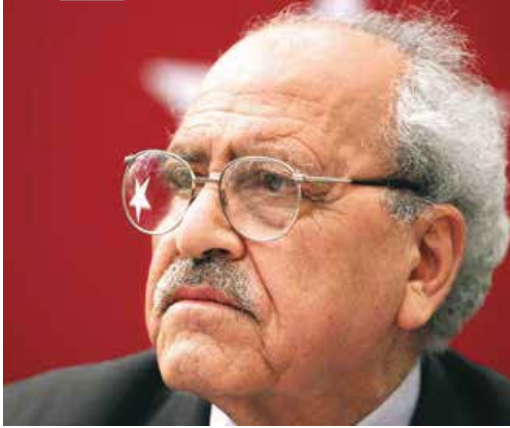
14 >

06 Yeryüzünü Aydınlatma
Nöbetinde Bir Şair:
Sezai Karakoç

08 İdareli
Bir Hayal

16 Bir Dönem Daha
Aydınlanıyor:
Payitaht Abdülhamid

10 Üç Dil

12 Kırık Bir
Kadın Kalbinin
Ağırlığı

19 Kara
Delik

20 Büyük
Değişim

22 Demirbaş

< 29
Çevrimiçi
Ebubekir Kurban

32 Kitabın
Ortasından

34 Teknoloji
Kafası

36 Bravo Sayın
Uzman, Herkes
Senin Fikrini Merak
Ediyordu!

50 Kara Kitada
Duyarlı
Rekabet

51 Ayarlar
Altyazılar
Türkçe

52 Ustasından
Tebliğ
Tüyoları

54 >

30 Maneviyatın
Light Olan

38 İmam Hatip'ten
TRT'ye Uzanan
Bir Yol...

58 Seyr-i Gezin'in
Notları

23 İcini Döken
Kitaplar

25 Korku Niye
Korkunçtur?

26 Mesaj İletildi
Ama Kime?

42 Tüccar ve Cin'in
Hikayesi

44 Bişnev

48 İlginç Sayı:
Pi

53 Bulana
Aşk Olsun

56 Zekâ
Spor

57 Sade Soda
Batman'daydı...

60 Halep
Düşerken

62 Gönüller Var
Fethedilmiş

46 >

AĞAÇ
ALTI

MAHMUT
BIYIKLI

Se zai kara koç

Yeryüzünü
Aydınlatma
Nöbetinde
Bir Şair:

Tıpkı insanlar gibi toplumların da ruhunun ve nefsinin önünde yürüyen önderler ve önder taslakları vardır. Nefislerin önünde yürüyenler kanaat, ruhların önünde yürüyenler ise icraat önderleridir. Hakiki önderler, milletlerin ortak hafızasını temsil ederek geçmişi şimdide taşımak, dolayısıyla kahramanlık ruhunu diri tutmakla vazifelidirler. Onlar, kendilerini ve cemiyetlerini aşarak mutlak üstün olanda yeniden var oldukları için toplumlarını da önce nefislerini, sonra zamanı ve mekânı aşmaya davet ederler. Naif ifadeyle "İçinden çıktıkları toplumun özlem ve tutkularını dile getirirler."

"Bazı toplumlar da vardır ki kendilerine sahte kahramanlar üretirler. Bu hayalden ibaret insanlara bir hayat, bir tarih, bir geçmiş giydirirler." Okullarında gerçek olmayan bu kahramanların hayatları, bir sanat eseri gibi sunulur. Henüz kendinden habersiz genç dimağlara Pamuk Prenses'e sunulan zehirli elma gibi yavaş yavaş yedirilir.

Popüler kültürün sahte ışıklarıyla sistemli bir şekilde üretilen sahte kahramanlara karşı, hakiki kahramanları gündemde tutmak gerekiyor. Sahte kahramanların, hakiki kahramanlar doğurmaya müsait olmayan toplumların mahsulü olduğuna inanıyoruz. "Bize kalan aziz borç, asırlık zamanlardan/Tarihi temizlemek sahte kahramanlardan..." dediği gibi şairin, gerçek kahramanlarımızı iyi tanırsak sahtelerin adı bile anılmaz.

Hakikatin tarafında olmayanın "tarafsız" unvanıyla anıldığı bir dünyada Hz. İbrahim'in ateşine su taşıyarak safını belli eden asil karınca gibi, gözünü hedefinden ayırmayan icraat önderlerinin asil ve muhteşem hayat mücadeleleri bize her zaman büyük ibretler, incelikler sunar.

Onların izine bastığımızda doğruyu bulur, doğrudan yana adım atmış oluruz.

Sessiz Kahraman

Sadece savaş dönemlerinin kahramanları olmaz. Barış dönemlerinin de kahramanları vardır. Kültür adamları, şairler, sanatçılar da içinden çıktıkları toplumu fikirleriyle, eserleriyle aydınlatan kahramanlardır.

İşte o kahramanların günümüzdeki en büyük temsilcilerinden biri de Sezai Karakoç'tur. Karakoç, sadece yazdıklarıyla değil yaşantısıyla da daima zirvededir. Günümüzde sahabe ahlakını yaşayan nadir sanatçılardandır.

Yaşadığını yazan ve yazdığını yaşayan som bir şairle, hâlis bir yürekle aynı çağda yaşamak bizim için büyük bir nimettir. Karakoç sadece iyi şiir yazan bir adam değil aynı zamanda şiir gibi yaşayan bir adamdır.

Yeni yetişen nesillerin Sezai Karakoç'u hakiki hüviyetiyle tanıyamaması, onun sanat ve şahsiyetinin sağlam çizgilerini bilmemesi büyük bir eksiklik. Türk şiirinin bu dâhi, mert ve mümin sîmâsını hakkıyla tanımak, şiirimizin ve düşünce tarihimizin geleceği açısından bir zaruret arz etmektedir.

Her büyük şahsiyetin çağına verdiği bir karşılık ve çağından aldığı bir aks-i sadâ vardır. Karakoç kendisini keşfetme bahtiyarlığına eren gençler tarafından sevilmiş, sayılmış ve takip edilmiş bir şairdir. Edebi camiada şairlik hastalıklarına yakalanmayan, şiirin yanlıtıcı vadilerine kapılmayan, onun gibi tutarlı ve istikamet sahibi şairlere az rastlıyoruz. Herkese hemen verilmeyen "üstalık" payesi, üslûbundaki incelikle sanatı hayatın kendisi olarak kavrayan, şiirin bu en muhkem kalesine nasip olmuştur. Edebiyat tarihi, yazdıklarıyla yaşadıkları birbirini tutmayan şairlerle doludur. Karakoç bu manada edebiyat dünyamızın yüz akıdır.

Şairin hayatı da edebiyatına dâhildir. Bu sebeple Karakoç'un hayatını ve hatıralarını okuduğumuzda onun misraları bize daha çok manalar fısıldar, yazdıkları kalbimize daha derin işler.

Bir Kuşun Kalbinde Yer Alabilmek

Ömer Erdem'in naklettiği bir hatıradaki Karakoç'un sadece insanlara değil penceresindeki kuşlara bile derin bir merhamet beslediğini görmekteyiz. Kalbinde merhamet adlı bir çınar büyüten şairin hatırası şöyle:

Sezai Karakoç bir gün Ömer Erdem'i Sultanahmet Köftecisi'nden köfte ve helva almaya gönderir. Ömer Erdem, yemeği alıp geldiğinde Karakoç, "Büyük bir yanlış yaptık." der. Erdem şaşırır. Sofraya hemen oturulmaz. Karakoç tekrarlar: "Büyük bir yanlış yaptık." Erdem, yine ne olduğunu tam anlayamaz. Karakoç, "Kuşlara ekmek vermedik." der. Ömer Erdem, tekrar bir koşu büfeye gider ve bir

ekmek alır. Karakoç o ekmekleri küçük küçük böldükten sonra penceredeki kuşları doyurur. Ve sonra sofraya oturur.

Şimdi siz söyleyin bu şair sevilmeyen mi? Eserleri sular seller gibi okunmaz mı?

Yine Karakoç'u yakından tanıyan samimi dostlarından Abdullah Işıklar'ın anlattığı o kadar güzel yaşanmışlıklar var ki. Hangisini dinleseniz bu çağda bu duyarlılıkta bir yazarın okuru olmaktan, onun diri fikirlerinin takipçisi olmaktan bitimsiz mutluluklar yaşarsınız. Işıklar'ı dinleyelim:

"Üstat bir gün tansiyonunun yükseldiğinden bahsetti. Ben de ona babamın da kullandığı zeytin yaprağını kaynatıp içmesini tavsiye ettim. Kurtköy'deki bahçemden bir dal zeytin getirip Sezai Bey'e yapraklarını kesip kaynatıp içmesini söyledim. Ancak Sezai Bey ağacın dalını kesmeme çok üzüldü. Hatta o kadar üzüldü ki gözlerinin dolduğunu, ağladığını gördüm. Bir baba ancak evladının vefatında bu derece üzülürdü."

İnsanların acımasızca birbirine kıydığı bu çağ yangınında, nasıl da sarsıcı bir hatıra ve ne destansı bir karakterdir bu. Işıklar'ın, "Bir babanın evladını kaybettiği derecede üzüldü." demesi de önemlidir. Çünkü evlat acısı çekmiş, otuz sekiz yaşındaki oğlunu kaybetmiştir.

Duygulu, Duyarlı Bir Yürek

Büyük şairin mesafesiz dostluğunu, güvenini kazanan nadir insanlardan biridir Işıklar. Yine şu hatırası da günümüz edebiyatçılarına örnek teşkil edecek muhteşem bir incelik barındırmaktadır:

"Yazar Osman Akkuşak hastaneye yatmıştı. Ameliyat olacaktı. Sezai Bey, 'Haydi Abdullah gidiyoruz.' dedi. Gittik, hastanede ziyaret ettik. Ayrılırken Sezai Bey yatağın altına bir miktar para bıraktı." Günümüz edebiyat âleminde en çok incinen dostluklardır. Üstadın bu hatırası, zor zamanında dostuna gösterdiği vefası müthiş bir örnektir.

Yeryüzünü aydınlatma nöbetini devam ettiren, gönüllere ışık yayma cehdini sürdüren Sezai Karakoç hayatının hiçbir döneminde edebiyatı amaç olarak görüp putlaştırılmamış, şair takıntılarının kuru kavgalarına girmemiştir.

Ona göre şair "Veliliği, önderliği, kahramanlığı, savaşçılığı, aşkı ve ölümü millet adına, insanlık adına bir daha yaşamak borcundadır. O, yalnız milletinin geçmişi değil geleceğini de yüklenmiştir."

Karakoç; Yunus Emre, Mevlana, Fuzuli, Şeyh Galip, Mehmet Âkif, Necip Fazıl çizgisini günümüzde hakkıyla temsil etmekte; "örnek bir öncü nasıl olunur"u yeni nesil şairlere en güzel şekilde göstermektedir. Şimdi bize düşen, bu kahraman insanın, bu büyük yazarın bütün eserlerini not olarak tek tek okumaktır. Okuyanlara selam olsun.

OKU

Okumaya Nerden Başlamalı

- >Diriliş Neslinin Amentüsü
- >İslam'ın Dirilişi
- >Çağ ve İlham
- >Yitik Cennet
- >Gün Doğmadan

İZLE

"Sezai Karakoç
Gün Doğmadan"
Belgeseli

idareli bir hayal

Ne mutlu ki hâlâ çocuklar var. Sahi siz hiç çocuk oldunuz mu? Zamanından çok çok önce büyütülen ve sera tadından yenmeyen çocukluklar var artık. Annelerin makyaj yapıp düşünlerde orta yere salıverdiği, bayramlarda takım elbisenin içine zorla sokulan ve masumluğu erkenden kaybolan çocuklar... Para ne kadar da sırtıyor çocukların taze gövdesinde ve ne kadar suni duruyor hazır mamalar annelerin ellerinde.

Masumiyetin müzeliği olduğu zamanlarda saflığın adresi sadece hayvanlardır. Ama sadece sokakta yaşamasına "izin verdiğimiz" hayvanlar... Zira bazı insanlar para için insanlıktan çıkarken ya da parası olmadığı için hayvan muamelesi görürken hayvan, para sayesinde insan muamelesi görebilir. Bir sokak çocuğu haykırmıştı yıllar önce, arabanın içinden kafasını uzatmış bir köpeğin bile bir evi olduğunu fark ettiğinde. Sokağı çocuğun sıfatı yapmak ne kötü şey. Güzelim muhallebi bile acılaşıyor çocuğun sıfatı olduğunda. Allah'ım, şu kötülükler ne sıfatsız bir şey.

Okulun kapısında bekleyen bir çocuğu o. Evet çocuğu. Eminim buna. Yanından geçip giden insanlar, çocuklarını sokaktan çıkarıveren insanlar, sokağa az temas etmenin ayrıcalık olduğunu haykıran arabalı insanlar... Hepsini geçip gidiyordu yanından ve

hepsi çok büyüktü. Bir o, çocuğu o okulda. Geç kalmış kışın ürpertici soğuğuna hazırlıksız yakalanmış bir hayat ve çocuk öylece kalakalmıştı okulun kapısında. Onu kurtarmaya gelen kimse yoktu ortalarda. Çocuk, yanından uçup giden insanlara, varoş mahallelerde dağıtılıp kapışılan erzak gibi kollarından tutulup modern kulelere, sitelere kapatılmak için götürülen arkadaşlarına baktı, baktı. Bir de ne görmesin? Anne ve babasının vuslatından sonra yalnız başına bir yerlere tutunup tutunduğu dalı da günü

geldiğinde bırakıverdiği günden beri yalnız, yalnız ve yalnız. Bir ağacın dalından düşüveren ve artık tek başına filizlenmesi gereken bir tohum gibi yalnız.

Gözleri "Varsın etrafta kimseler olmasın, sen varsın ya güneş." der gibi güneşi aradı. Öyle ya umut, bayramda bir türlü erişilemeyen çikolatalar gibi hep yükseklerde değil midir? Çünkü değerlidir. Çocuk, güneşin o umudun gerçekleşeceği gün için doğup battığını bilir. Bir umut uğruna ya Rab, ne güneşler doğuyor, kim bilir? Çocuk sonra bir de ayaklarına baktı. Belliydi, bu kış bu delik ayakkabılar onu hiç mi hiç yalnız bırakmayacaktı. Ayakkabının deliğinden görünen kirlenmiş çorabını saklamaya çalışırken içinden bir olsun geçirdi. Olsundu. Sahip olmadığı, hiç olamayacağı ve güneşin o umut için hiç doğmayacağı her gün için kocaman bir "Olsun!"

Okul boşalmak bilmiyor, çocuk da bitmeyen bir umutla beklemeye devam ediyordu. Kimi bekliyordu? O da bilmiyordu. Umut değil miydi fakirin payına eklemek diye düşen zaten? Oysa onun canı, eklemek değil umuttan medet umarak köfte eklemek istiyordu. Ceplerini yokladı, cebinden pembe bir kâğıt çıkardı. Bu bir loto kuponuydu. Babası, gün gelip de onu rahat döşeklere düşürecek bir uzun atlamaya bel bağlamıştı, her zaman loto oynardı.

Yoksulluk çirkindir ve çirkin insanların çoğu yoksuldur. “Bakımsız kadın vardır, çirkin kadın yoktur.” diyenlerin de yoksulluktan haberi yoktur. Çirkin olanlar her şeye uzaktan bakan, kendilerine ise bakamayan yoksullardır. Evet, yoksulluk çirkindir. Gazeteler, hastanenin kabul etmediği hasta çocuğu kucağında ölen ve hastanenin bahçesinde objektiflere yakalanmış çirkin ve zengin bir annenin fotoğrafını henüz yayımlamamıştır.

Ama her seferinde yere çakılır, umutları toza toprağa karışırdı. Çocuk, matematik dersinde bol bol toplayıp çıkardığı bu sayıların, babasını üzmesine çok kızardı. Zaten o da Matematiği değil Türkçeyi severdi. Nitekim sayıların üzdüğü babasını teselli eden tek şey kelimelerdi: “Olsun baba, üzülme, bir dahaki sefere...”

Yoksulluk çirkindir ve çirkin insanların çoğu yoksuldur. “Bakımsız kadın vardır, çirkin kadın yoktur.” diyenlerin de yoksulluktan haberi yoktur. Çirkin olanlar her şeye uzaktan bakan, kendilerine ise bakamayan yoksullardır. Evet, yoksulluk çirkindir. Gazeteler, hastanenin kabul etmediği hasta çocuğu kucağında ölen ve hastanenin bahçesinde objektiflere yakalanmış çirkin ve zengin bir annenin fotoğrafını henüz yayımlamamıştır. Hiçbir zengin, çöp atmaz; temizlik yapmaz. Zenginler hayatta saklanması en zor şeyin yoksulluk değil para olduğuna inanırlar. Doğrudur, yoksulluk gibi para da saklanamaz. Ne de olsa para demir kasalarda, bankalarda da olsa çalınır. Oysa söylendiği gibi hayatta en değerli şey huzur ve parayla saadet olmazsa hırsızlar yanlış yerde yanlış şeyi mi aramaktadır? Bir gün hırsızlar sadece huzur çalsa kaç zengin huzursuz olur acaba? Evet, yoksulluk çirkindir. Yoksulluk, bir çocuğun elini babasının cebine gizlice sokturacak ve babasının cebinde loto kuponundan başka bir şeyin olmadığını fark ettirecek kadar çirkindir.

Çocuk, akşamdan cebine sıkıştırdığı loto kuponunu çıkardı, duvarın dibine oturdu. Babası bu rakamlardan ne çekmişti. Ne olurdu sanki bir kez olsun babasının istediği şekilde sıraya girselerdi? Mesela kendisi istemeye istemeye sınıfta en ön sıraya oturuyordu. Madem bu iş sayılarla olmuyordu bir de kelimeleri denemeliydi. Babasını teselli eden

kelimeler... Canı köfte ekmeği istiyordu. Babasının, sayıları işaretlediği gibi o da gözüne kestirdiği sayıların üstüne k, ö, f, t, e harflerini yazdı. Köfte, ekmeğe katık edilmeliydi ama ekmeği yazmaya gerek yoktu ki. Zaten çoğu kez evlerinde sadece ekmeği olurdu. Tüm kolonlara köfte yazmalıydı: K, ö, f, t, e.

Birden kafasını kaldırdı. Okul bahçesi bomboştu ama bulutlar güneşin önünden çekilmiş; güneş, çocuğu eve götürmek için geri gelmişti. Güneşten güzel ve güneşten başka yoldaş var mıdır hem yolcu olana?

Kalktı, kuponu cebine soktu, ayakkabılarına baktı, ayakları üşüyordu ama güneş çıkmıştı ya bir kere. Güneş, köfteyi pişiremez miydi sahi? Pişirirdi tabii, hem de milyonlarca, milyarlarca köfte... İçi, sıcacık olmuştu.

Yol ne çabuk bitmişti. Ama milyarlarca köfte bitmezdi ki. Ye Allah ye. Yine de idareli olmalıydı, annesi hep öyle derdi.

İdareli bir hayâl ne hayâl edilemezdir oysa.

Eve geldi, annesi evde yalnızdı, akşam için yetiştirmesi gereken el işi siparişiyle uğraşıyordu. Zaten bu siparişler de hiç bitmiyordu. Çocuk, bu güzel hayâli bir an olsun unutmamak için annesiyle konuşmadı, bir şey yemek de istemedi. Ne mutlu ki hayâller bedavaydı. Değil güneşte pişmiş milyarlarca köfte, bir köfte alacak kadar bile parası yoktu ki. Cebindeki kuponu hatırladı, çıkardı. Kuponu işaretledikten sonra acaba ne yapması lazımdı? “Köfte” yazması yeterli miydi? Kupon, elinde o bunları düşünürken uyuyakaldı.

Uyansaydı hatta anne-babasının gülüşmelerine uyansaydı, yerinden doğrulup kalksaydı, babasını lotoyu tutturmuş bir hâlde oturma odasında bulsaydı, annesi mutfakta yemek hazırlıyor olsaydı ve annesine sorardı: “Anne, bu akşam yemekte ne var?” Anne, güleç yüzüyle mutfağın kapısından başını uzatıp sanki her akşam aynı şeyi pişiriyormuş gibi kendinden emin bir şekilde “köfte” deseydi... Evet, öyle olsaydı, bu ancak bir masal olurdu.

Uyandı, etrafta hiç ses yoktu, elinden kurtulup yere düşen kuponu fark etmeden doğruldu, ayaklarına baktı. Ayaklarında yeni bir çift ayakkabı vardı. Mutluluk bütün yüzüne, en çok da gözlerine ve hatta tüm yeryüzüne dağıldı. Ayağa kalktı, zıpladı. Yaşasındı! Mutfakta annesinin olduğunu anladı ve bağırdı: “Anne, bu akşam yemekte ne var?” Anne, solgun yüzüyle mutfağın kapısından başını uzatıp çoğu akşamki gibi hiçbir şey pişirememenin verdiği mahcubiyetle “ekmek” dedi. Çocuk döndü, babasının yanına gitti. Baba, yine loto kuponuyla meşguldü. Çocuk hızla babasına koştu, sarıldı ve çocuk aklıyla yine kelimelere sığındı:

“Olsun baba, üzülme, bir dahaki sefere köfte iste.”

THREE PEOPLE

ÜÇ DİL

ثلاثة عوالم

MARTI JONATHAN

Sabahın erken saatleri...

Kıydan ötelere, Martı Jonathan Livingston tek başına uçuş denemeleri yapıyor. Martıların çoğu için **uçmak** değildir önemli olan, boğazdır. Bu martı ise yemeyi değil, uçmayı önemsiyordu. Uçmayı her şeyden çok seviyordu Martı Jonathan Livingston.

Bir akşam Jonathan, tüm **cesaretini** toplayarak yakında onların dünyasından ayrılacağı söylenen yaşlı martıya yaklaştı.

Kaygılı bir sesle "Chiang..." dedi.

Yaşlı martı **sevgi**yle baktı ona. "Evet yavrum..."

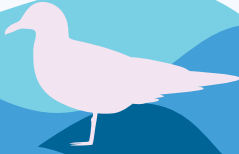
"Ne güzel uçuyorsun. Nasıl bir **duygu** veriyor? Ne kadar uzağa gidebilirsin böyle?"

"İstediğin herhangi bir yere ya da zamana gidebilirsin. Ben, düşünebildiğim her yere ve her zamana gittim."

Denizin ötelere baktı. "Ne garip! **Yolculuk** uğruna yetkinliği yadsıyan martılar, o yavaşlıkla hiçbir yere ulaşamıyorlar. Yetkinlik uğruna yolculuktan cayanlarsa anında her yere gidebiliyorlar."

"Böyle uçmayı **öğrenmek** istiyorum. Ne yapmam gerektiğini söyle bana."

"Gözünle gördüklerine sakın inanma. Görünenlerin hepsi sınırlıdır. Anlayarak bakmaya, bildiklerinin ötesine geçmeye çalış. O zaman uçmanın anlamını da daha iyi öğreneceksin. Herhangi bir yere **düşünce** kadar **hızlı** uçabilmek için oraya şimdiden vardığına inandırmalısın kendini. Eğer ne yaptığını iyi biliyorsan her zaman başarısın. Başarmak için ne yaptığını bilmek gerekir."

JONATHAN SEAGULL

It was early **morning** hour...

Way off alone, out by himself beyond shore, Jonathan Livingston Seagull was practicing for **flight**. For most gulls, it is not flying that matter, but eating. For this gull, though, it was not eating that mattered, but flight. More than anything else, Jonathan Livingston Seagull loved to fly.

One evening Jonathan took all his **courage** in hand and walked to the Elder Gull, who, it was said, was soon to be moving beyond this world.

"Chiang..." he said, a little nervously.

The old seagull looked at him **kindly**. "Yes, my son?"

"How do you do that? What does it **feel** like? How far can you go?"

"You can go to any place and any time that you wish to go. I've gone everywhere and everywhen I can think of."

He looked across the **sea**. "It's strange! The gulls who scorn perfection for the sake of **travel** go nowhere, slowly. Those who put aside travel for the sake of perfection go anywhere, instantly."

"I want to **learn** to fly like that. Tell me what to do."

"Never believe what you see with your eyes. The appearances are all limited. Try to look by understanding and to go beyond what you know. Then, you will know better about meaning of the flight. To fly as **fast** as **thought**, to anywhere that is, you must begin by knowing that you have already arrived there. If you know well about what you are doing, you always succeed. In order to succeed, you need to know about what you are doing."

نورس جانتين

الساعات المبكرة من **الصباح**... في النواحي البعيدة عن الشاطئ، يقوم نورس جانتين لوينغستين وحده بمحاولات للطيران. المهم لأكثر النوارس ليس هو الطيران نفسه، بل هو المعدة. لكن هذا النورس كان لا يهتم بالمعدة، بل كان يهتم بالطيران. وكان نورس جانتين لوينغستين يحب **الطيران** أكثر من كل شيء.

مساءً ما، اقترب جانتين مدخرا كل **شجاعته** من النورس المسن الذي يقال أنه قريب مغادرتهم دنياهم.

قال: «جھيقانق» بصوت قلق وألقى إليه نظرة **محبة** وحنان: «نعم يا بني...»

«يا لك من الطيران. كيف **يشعر**؟ كم مسافة تستطيع أن تقطع بذلك؟»

«تستطيع أن تذهب إلى أي مكان أو زمان تريده. أنا، ذهبت إلى كل مكان وكل زمان تمكنت من تخيله» ونظر إلى أباعد **البحر**: «عجبا! نوارس تستنكر الكفاءة بسبب السفر، لا يصلون إلى أي مكان بذاك البطء. ولكن الذين يتراجعون عن **السفر** من أجل الكفاءة يصلون إلى كل مكان مباشرة.»

«أريد أن **أتعلم** الطيران بهذا الشكل. قل لي ماذا يجب علي؟»

«إياك أن تؤمن بما تراه بعينك. كل المرئيات محدودة. حاول أن تنظر بالفهم وأن تفوق فوق ما تعرفه. حينئذ تتعلم معنى الطيران بأحسن صورة. يجب عليك تأمين نفسك من أنك وصلت إلى ذلك المكان في اللحظة نفسها من أجل الطيران إلى أي مكان بسرعة التفكير. تنجح ما دمت في شعور **لأفعالك**. لا بد للنجاح من الشعور للأفعال.»

AHİR
ZAMAN
KISSALARI
ALİ
YILDIZ

KIRIK BİR KADIN KALBİNİN AĞIRLIĞI

I.

Mutfaktan salona geçerken aynadaki yansımasına göz ucu ile bir kez daha baktı. Başörtüsünü kaçınıcı kez düzelttiğini kendisi de bilmiyordu. Kapı zili uzun uzun çaldı. Eşinin sesi diyafondan duyuldu:

-Canım, acele edin! Otobüs gelmek üzere. Okulun ilk günü geç kalacak çocuklar.

Çanta, beslenme, kıyafet derken son bir kez daha kontrol etti çocukları. Ahmet artık büyüdü, altıncı sınıf oldu. Ayşe Hümâ'nın okuldaki ilk günü olacak. O çok daha heyecanlı. Eğilip yanaklarından öptü ikisini de. Hümâ'nın siyah gözlerine baktı, saçlarını okşadı ve kapıdan uğurladı.

II.

Minibüse binerken "bismillah" dedi. Bu sabah yapıp da besmele çekmediği bir şey var mıydı acaba? Bir terslik yaşanmasın diye kaç kez Felak ve Nas su-

relerini okumuştı akşamdan beri. Yetmemiş eşine de Ayetel Kürsi okutmuştu sabah çıkarken. Minibüste ayakta kaldı. "En azından sıkışık değil!" diye teselli etti kendini. Şimdi bunları düşünecek hâlde değildi. "Tutunacak bir yer olsun yeter!" diye içinden geçirdi. Bu son cümle ile beraber yüzünde derin anlamlar içeren bir tebessüm belirdi.

"HAYATA TUTUNAN KADINLAR! Güzel bir romanın sıkı bir başlığı olabilir." dedi kendi kendine.

İlk günün heyecanı olsa gerek hep kendiyile konuşmalara dalıp gidiyordu. Kendisi de hayata tutunmamış mıydı? Üniversite 3. sınıftan atılmıştı. Suçu çok büyüktü. Müslüman bir ülkede başörtüsü ile üniversite okumayı istemek gibi büyük bir cürüm işlemiş, yetmemiş bunu amden ve kasden ve dahi ısrarla tekrar tekrar dile getirmişti. Cezası fakülte sekreteri ve güvenlik güçleri tarafından, fakülte koridorunda tüm hocalarının ve arkadaşlarının gözleri önünde infaz edilmişti: Sürüklenerek çıkarılıp kapı önüne konulmuştu.

Sonra çok direndi. Hem o hem de arkadaşları. Oturma ey-
lemleri, basın açıklamaları, sivil itaatsizlik... Ama olmamıştı.
Kimselere bir şeyler anlatamamışlardı. En yetkili ağızlar, çok
istiyorlarsa İran ya da Suudi Arabistan'a gidip orda eğitim-
lerini tamamlamalarını salık vermişti. Sonra Şubat bitmiş,
memlekete ilkbahar gelmiş, diğer arkadaşları ile birlikte 14
yıl sonra da olsa üniversiteyi bitirmiş ve diplomalarını almış-
lardı. Bu arada evlenmiş, çocuk çocuğa karışmış, çok farklı bir
hayatı yaşamıştı.

Sert fren sesi ile sarsıldı ve minibüste olduğunu hatırladı.
Sonra bu düşüncelerden sıyrıldı. Akşam birkaç kez tekrar
ettiği konuya odaklandı. Bugün ilk ders günüydü. Tıpkı kızı
Hümâ gibi kendisi de okullu olacaktı bugün. Atandığı lisede-
ki bu ilk günün heyecanı çepeçevre sarmıştı bedenini. Lise-
nin önünde minibüsten indi. Gözlerini kaldırıp okul binasına
baktı. Bahçe kapısından girerken kalbi dışarı çıkacakmış gibi
hissetti.

III.

Yoklama kâğıdını imzaladı. Tüm gözler onun üzerindeydi
sanki. Ayağı kalktı. Öğrenciler dikkatli bir şekilde onun ha-
reketlerini takip ediyordu. Adını söyledi. Mezun olduğu üni-
versite ve fakülteyi ilave etti. Mezuniyet yılını ve daha önce
çalıştığı okulu atladı. Biri zaten yoktu, diğerine ne diyeceğini
kendisi de biliyordu henüz.

Sonra kalemi eline aldı ve tahtaya "Tarih nedir?" diye yazdı.
Öğrencilere döndü ve şöyle dedi:

- Tarih sadece hükümdarların ve büyük komutanların za-
ferlerinden ve mağlubiyetlerinden ibaret değildir arkadaş-
lar. Adını bile bilmediğimiz çok sıradan insanların hayatları
da tarihtir. Her insanın hayatında zaferleri ve mağlubiyetleri
vardır. Her insan bir "Varoluş ve Kurtuluş Mücadelesi" verir.
Ancak birileri çıkıp da bu yaşananları kayda geçirince adına
tarih deriz. Yani aslında bir sıradan insanın hayatı ile bir kralın
hayatı arasındaki tek fark, kralın bir vakanüvisinin olmasıdır.

Tahtaya "vakanüvis" kelimesini yazdı. Tekrar öğrencilere
dönmüştü ki sınıf kapısı sert bir şekilde çalındı. Tüm gözler
bu defa kapıya yöneldi. "Girin!" demeye fırsat vermeden
kapı hızla açıldı. Okul müdürü ve yanında hiç tanımadığı ta-
kım elbiseli üç kişi. Onların arkasında iki kadın, iki erkek polis
ellerinde copları bekliyorlardı.

Müdür hanım konuya doğrudan girdi:

- Hoca hanım, sizden sınıfı boşaltmanızı istiyorum. Bu şekil-
de bu kıyafetle ders veremezsiniz."

Birden ellerinin boşaldığını hissetti. Gözleri nemlendi. Belli
belirsiz kelimelerle:

- Ama yönetmelik değişti. Artık biz de...

Arkada duran takım elbiseli adamlardan biri elindeki kâğıdı
uzatarak: "Hanımefendi zorluk çıkarmayın. Yönetmelik tek-
rar değişti." dedi sert bir ses tonu ile. Öğrenciler şaşkın bakış-
larla yaşananlara bir anlam vermeye çalışıyordu. Düşmemek
için yaslandığı öğretmen masasından doğruldu. "Bir daha
olamaz, bu kez izin veremem!" dedi kendi kendine. Kaşlarını
çattı ve "Buna hakkınız yok!" diye bağırıldı.

Adamlardan biri polislere "Çıkarın bu kadını sınıftan!" diye
emir verdi. Polisler kollarından sıkıca tuttu. Karşı koymaya
çalıştı. Kendini yere attı. Ama güç yetiremedi. Ayakları yer-
de sürükleniyordu. Bayılmak üzereydi sanki. Hıçkırma hıçkırma
ağlamaktaydı. Etrafındaki sesler boğuklaşıp yankılanıyor,
suretler belirsizleşiyordu. Müdire hanım yüzü değişiyor
orta yaşlarda bir sarışın kadın oluyor. Takım elbiseli adamın
saçları dökülüyor, yüzü ablaklaşıyordu...

"Kemal Bey siz de yardım edin, atalım dışarı!" diyor müdire.
"Polisler hallederler Nur Hanım, biz karışmayalım!" diye cevap
veriyor öteki. Kapıdan çıkınca pencereden okulun bahçesine
ilişiyor gözleri. Bahçe ağzına kadar üniformalı askerle dolmuş.
Elleri tetikte, girişte iki tank, namlusu kendi sınıfına doğru çev-
rilmiş. "Aman Allah'ım! Olamaz! Hayır!" diye çığlıklar atıyor.
Gözyaşları içinde yardım etmeleri için etrafındakilere sesleni-
yor. Kimseye sesini duyuramıyor sanki. Gürültüyle beraber di-
ğer sınıflardaki öğretmenler ve öğrenciler koridorlara çıkıyor.
Yüzlerine bakıyor ve yardım istiyor onlardan. Hepsisi tepkisz
ve sinmiş bir şekilde olup bitenleri izliyor. Koridorun tavanları
uzuyor, duvarlar eskiyor ve okuduğu üniversitenin koridoru-
na dönüyor. Merdivenler uzadıkça uzuyor, koridorun sonu ka-
ranlık hem de zifiri karanlık bir hâle dönüşüyor...

IV.

- Canım aç gözlerini! Uyan hadi!

Seslenen eşiydi. Gözlerini açtı ve eşinin yüzünü görünce ona
sarıldı. Elleri hala titriyordu. Gözyaşları içinde ve korku dolu
bir ses tonu ile sordu:

- Gittiler mi?"

Eşi usulca ellerini tuttu, gözlerine baktı:

- Geçti canım, hepsi gitti. Kâbus gördün. Kalk abdestini al.
Sabah namazı vakti geçecek!

Birden utandığını hissetti. Lavaboda aynaya baktı. Gördüğü
rüyanın etkisi hala yüzündeydi. 14 yıldır hep böyle kâbuslar
görüyordu. Bazen sınavlara giremiyor, bazen hapse giriyor,
bazen işkence görüyor, bazen okula alınmıyor, bazen sınıftan
atılıyor, bazen de sürgüne gönderiliyordu.

Ahmet ile Hümâ kahvaltıda sonra okula gittiler. Sofrayı
topladı. Salona geçti. Haberleri izlemek için açılan televiz-
yonu kapatmak üzere kumandaya uzandı. Gözü ekrandaki
habere ilişti. Ülkenin başvekili konuşuyordu:

- Bizim dönemimizde darbelerle hesaplaşmıştır. Darbe dö-
nemleri ile yüzleşilmiş ve mağdurlar haklarına kavuşmuştur.
Türkiye artık daha özgür ve daha demokratik bir ülkedir...

Gazeteciler bu cümleleri kaydediyor ve tarihe not düşüyor-
lardı. Kâbusundaki dersini ve derste kurduğu cümleleri ha-
tırladı. "Keşke dersi biraz daha geç bassalardı da vakanüvisi
de gençlere anlatabilseydim." deyip tebessüm etti. "Peki,
Şubat geçti ise biz hâlâ neden üşüyoruz vekil bey?" dedi.

Bulaşık, çamaşır ve ütü işlerini bitirdikten sonra bir haf-
tadır hazırladığı basın açıklaması metnini masadan alıp
evden çıktı. Bir avuç arkadaşı ile beraber yıllardır yap-
tıkları gibi basın açıklaması yapıp yaşadıkları mağdu-
riyetleri basına anlatacaklardı.

OKU

Demet Tezcan-Bin Yıla
Azmetmiş Zulüm

İZLE

TRT "Yasaklar Tarihi"
Belgeseli

OKU

Ali Bayramoğlu- Bir
Müdahalenin GÜncesi

İZLE

Mehmet Ali Birand-
Son Darbe 28 Şubat
Belgeseli

BİLİM
KOKUSU

MERT
ÇOŞKUN

Saatte
1200 km

GELECEĞİN PROJESİ:

HYPERLOOP

Saatte 1200 km'lik bir hız ile bir yerden başka bir yere gittiğinizi düşünün. Hem de konforlu ve güvenli bir şekilde... Düşündünüz mü? Bu artık bir hayal değil.

Elon Musk'un çılgın projelerinden biri olan "Hyperloop" 2013 yılında tasarımı kamuoyuna yayımlanan bir proje. Los Angeles ile San Francisco arasındaki yolu (yaklaşık 643 km) 30 dakikada gitmeyi amaçlıyor. Günümüzde bu iki şehrin arası bir saat. Bu sistem eğer ABD ile Çin arasına inşa edilirse mesafenin iki saate kadar düşeceği söyleniyor.

Sistem, büyük şehirler arasındaki kara yolculuğunu havasız tüpler içindeki insan taşıyan kapsüllerle ses hızına yakın bir süratle gerçekleştirmeyi hedefliyor. İlerlemek için fırlatma mekanizması ve güçlü bir itiş gücü gerekiyor. Ray sistemlerine ihtiyaç duymuyor, ayrıca olumsuz hava koşullarına da dayanıklı olacağı söyleniyor. Tüm gücünü güneş panellerinden alıyor ve bir kısmını depolayabiliyor. Kapsül, kendi oluşturduğu havadan bir hava hokeyi masasındaymış gibi ray ile temas olmadan yolculuk edebiliyor. Bu sayede yolculuk oldukça güvenilir hâle geliyor. Manyetik bir rayda gitmeyi amaçlayan "Hyperloop"un bunu başarabilmesi için önce kapsül içerisinde bulunan havayı bir miktar çekmesi gerekiyor. Bu sayede yeterli kadar sürtünme kuvveti olacak ve miktatsızlanmaya uygun bir zemin hazırlayacak. Doğal yollar ile çalışması ve tamamen fizik kurallarına dayanarak yol alması ile oldukça başarılı ve düşük maliyetli bir sistem olması düşünülüyor.

Ancak bilim adamlarının ve mühendislerin hâlâ kafasını karıştıran bir sorun var: "Hyperloop ne kadar güvenli?" Proje her ne kadar güven vadetse de emekli fizikçi ve "Süperiletken Maglev" konseptini keşfedenlerden biri olan James Powell'a göre tüm sistem tek bir noktadaki bir hata ile mahvolabilir. Tüp çok büyük bir hassasiyetle inşa edilmeli çünkü duvarın pozisyonu birkaç santimetre bile yamuk olsa bu durum kazaya neden olacaktır. Bunun için fizikçiler ve mühendisler inşaata oldukça önem verilmesi gerektiğini söylüyorlar.

Peki, proje ne zaman hayata geçecek? Bunun hakkında kesin bir bilgi yok. Musk, 10 yıl içerisinde inşaatı bitireceklerini ve projenin hayata geçeceğini bir röportajda belirtti. Bizlere de bu şahane proje için beklemekten başka bir çare kalmıyor. Bir de böyle hayallerin için çalışmak...

İZLE

Elon Musk'ın
TED Konuşması

PEYGAMBERİM ÖNDERİM

VE SÜRPRİZ HEDİYELER

MARMARA

İSTANBUL

DİN ÖĞRETİMİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

KATILIM:
5. VE 9.SINIF
ÖĞRENCİLERİ KATILABİLİR

Bilgi ve Kayıt:
onder.org.tr

önderGENÇ

1958
f t i o ondergenclik

Bir Dönem Daha Aydınlanıyor: PAYİTAHT ABDÜLHAMİD

TRT'nin "Filinta" ve "Zeyrek ile Çeyrek" dizileri ile Türkiye'nin ilk Hollywood projesi olan -Y Production ile ortak yapımını üstlendiği- "The Ottoman Lieutenant- Osmanlı Subayı" filmine imza atan, Yusuf Esenkal ve Serdar Öğretici'nin ortak olduğu ES Film'in yeni projesi "Payitaht Abdülhamid"i Yusuf Esenkal ile konuştuk.

ES Film'i kurarak çok başarılı yapımlara imza attınız. Tabii ki burada TRT'nin projenizin arkasında durmasının da büyük katkısı var değil mi?

ES Film olarak yapımcılık hayatına, Türkiye'nin ilk Osmanlı polisiyesi olan Filinta ile başladık. Bizim ilk işimizdi. Başlangıçta bize bu şansı veren TRT Genel Müdür Yardımcısı İbrahim Eren Bey'e çok teşekkür ediyoruz. Öncelikle bir alt yapınız olmadan böyle bir işe girmeniz gerek. Bizim için önemli bu işi TRT ile yapmaktı. Çünkü biliyorduk ki TRT sabretme süresince bu işin arkasında durabilir. Şu an ekrandaki yarış tamamen rating iken, TRT'de ratingi değil işin yapım kalitesini baz alarak çalışıyorsunuz. TRT'nin kamu yayıncısı olması nedeniyle iki önemli misyonu var.

Birincisi; toplumun kültür ve genel görgü seviyesini yükseltici, topluma örnek teşkil edecek alışkanlıkları verecek işler yapmak. İkincisi de, Türk yapım evrenini genişletmek ve büyütme. TRT herhangi bir rating yapacak işi bana yap getir, derse yanlış olur. Zaten özel kanallarımız bu iş için var. TRT, zaten Türkiye'de yapım evrenini başlatan ve oluşturan kurum. Görevi de bunu sürekli yukarıya taşımak. TRT, bazı şeylerde öncülük yapmak ve liderlik etmek zorunda... Diğer kanallar da ondan örnek alsın ve toplum bilinci artsın. TRT ve özellikle yeni yöneticileri bu şekilde olduğu için biz bu işe girdik.

İlk adımlarınız nasıl oldu? Filinta ile başlayan bir süreç...

56 bölüm Filinta, 29 bölüm "Zeyrek ve Çeyrek" dönem komedi dizisi, ardından yine bir dönem işi olan Osmanlı İmparatorluğu'nun en tartışmalı dönemini konu alan "Payitaht" dizisinin yapımcılığını üstleniyoruz. Şimdi de Kanal D'de yeni başlayan "İsimsizler" dizisi ve Türkiye'nin ilk Hollywood filmi olan "The Ottoman Lieutenant" filminde de yapımcı olarak imzamız var.

Neleri ilke edindiniz bu yola çıkarken?

Biz bu işe ilk adım attığımızda birbirinin kopyası olan işleri yapmamaya özen gösterdik. Bunu söylerken "Ben benzer işler yapmam." şıkmaklığında algılanmasın lütfen. Bu "Biz nasıl farklı bir iş yaparız da yeni bir şirket olarak farklılığımızı ortaya koyarız?" düşüncesiydi. Her ne kadar çok yüksek, uçuk ya da akıllı işi olmayan gibi görünse de yeni bir şirketin işe girmesi için doğru bir hamle olduğunu düşünüyoruz. Böyle bir işin kazanç modeli yurt içi gelirlere bırakılmaz. Yurt dışı satışa yönelik bir iş olmalı. Dolayısıyla mevcut piyasa koşullarında bir dönem işi olmalıydı. Dönem işinin de bir tekrar niteliğinde olmaması için bir drama olmamalıydı. Ne olmalı o zaman? Bir polisiye olmalı. Aksiyon olmalı. Bizi yapım anlamında zorlayacak bir iş olmalı ki, kendimize de bir konum belirleyelim. Bu maksatla bu işe girdik.

Filinta, aslında 3 sezonluk tasarlanan bir projeydi. Fakat gerçekten hem iş, hem biz çok yorulduk ve tadında bırakmak istedik. Bu nedenle, sezon sonu diye final yaptığımız Filinta'yı kanalın da kararıyla bitirdik. Ve ardından da Payitaht Abdülhamid dizimiz için kolları sıvadık.

Filinta dizisi senaryosu, çekim kalitesi ve efsane sahneleri ile gerçekten büyük beğeni topladı. Filinta, dizi dünyasına ne kattı? İstediklerinizi başarabildiniz mi?

Zoru seçtik. Zoru seçerken de ilk gün şu andaki bilinçte olmasak da her geçen gün bunu anlayarak ve öğrenerek ilerledik. Yapım, senaryo, reji ve özel efektler olmak üzere tamamıyla farklı ele alınan bir projeydi. Çünkü her dizide bir dünya oluşturuyorsunuz, malzemeleriniz güncel olabilir. Bizim içinse malzemelerimiz dahi üretmek zorunda olduğumuz şeylerdi. Dizideki yüzükten tutun, binalara kadar... 3 liralıktan 3 milyon liralık malzemeye kadar her şeyi bu diziyeye özel ürettiğimiz bir iş olmasından ötürü işin prodüksiyon anlamında akıl kârı olmama gibi bir durumu ve zorluğu var. Tabii ki biz bunlardan çok ders aldık, diyemiyoruz.

Bu konudaki özeniniz şu an da Payitaht için sürüyor elbette...

Evet, bu sezon da dizi yeni bir işmiş gibi yeni yatırımlar yaptık. Dizimizin birçok noktadan eleştirilebileceğini düşünüyorum. Ama işin prodüksiyonunda, iyi anlamda gözle görünür bir farklılık olduğu kanaatindeyim.

Eksik yanlarımızı bu sezon tamamlayıp, iyi olduğumuz yönleri de güçlendirerek yeni bir mücadeleye giriyoruz. Şunu yapabildik, Filinta iyi gitti. Ve ardından Payitaht Abdülhamid geldi.. Amacımız işi bir seviye üste taşıyıp, tam anlamıyla örnek olacak bir iş olması için mücadele etmeyi seçmekti.

İzleyiciler Payitaht'ı benimsedi mi? İlgisi nasıl?

Evet beğenildi ve biz beğeniyle takip edilmesinden büyük bir mutluluk duyuyoruz. Dizimiz ilk 4 haftada rating ölçümlerinde AB ve ABC sıralamalarında 2. sırada ve totalde ilk 10 içinde.

Abdülhamid gibi bir şahsiyeti anlatmak, onun hayat hikâyesini ekranlara taşımak siz de nasıl bir his uyandırıyor? Neden Abdülhamid dönemini seçtiniz?

Diziyi, 1896'da, Sultan Abdülhamid'in padişahlığının 20. yılından itibaren ele alarak ve döneme damgasını vuran önemli olayları ekrana taşıyoruz. Payitaht Abdülhamid; Osmanlı İmparatorluğu'nun tarihin en çok merak edilen, en çok tartışılan ve dünyanın manipülasyon hamleleriyle gözünü Osmanlı topraklarına diktiği dönemde tahta çıkarak, 33 yıl gücü ve zekâsıyla imparatorluğu var gücüyle ayakta tutan Sultan Abdülhamid Han'ın son 13 yıllık Padişahlık dönemi. Ve merak ediliyor, dahası takip ediliyor. Bunu izleyiciye sunmak bizim için de heyecan verici.

Dizide Abdülhamid dönemindeki hangi olaylar mevcut? Neler izleyecek Payitaht izleyicisi?

Dizide, uzun süre sonra Osmanlı'nın zaferi ile sonuçlanan bir savaş "Yunan Harbi", 1. Siyonist Kongresi ve Sultan'dan istenen Filistin toprakları, Padişah'ın sonuna kadar vermediği ve masadan düşmanın hüsrana kalktığı bir dönem ekrana geliyor. Yine Sultan'ın başarılı olduğu bir önemli proje, Hicaz Demir yolu çalışmaları var. Bunlar önemli tarihsel dönemler...

Peki dizinin bir mesajı var mı izleyiciye?

Biz aslında, "Payitaht Abdülhamid" dizisinde tek bir mesaj vermek istiyoruz, o da "Mücadele, mücadele, sonuna kadar mücadele..."

Payitaht, Filinta'yı geçecek mi ne dersiniz?

Payitaht Abdülhamid projemizde Filinta'yı bir çıta gibi önümüze koyarak, her açıdan yukarıya taşımaya gayret ettiğimiz bir çalışma ile izleyicimizin karşısına çıkıyoruz. Eğer bir tarih işi yapıyor ve gerçek karakterleri anlatıyorsanız, tarihten kopuk olmamanız gerekiyor. Bununla birlikte dramanın ihtiyacı olan unsurları barındırmak gerekiyor ve eğer belgesel yapma iddiasında değilseniz muhakkak kurgu işi içine giriyor. Ne kadar sadık kalırsa o kadar iyi.

"Kısa Keselim Aydın Havası Olsun"

En sevdiğiniz 3 film?

Good Fellas, Muhsin Bey, Se7en.

Efsane diziniz?

Breaking Bad.

Dizinin yerlisi mi yabancı mı?

Hangisi hoşuma giderse.

Dizinizde/filminizde kim olsa süper olurdu?

Robert de Niro ve Cüneyt Arkın'la film yapmak isterdim.

Yerli diziler sizce de yersiz mi uzun?

Keşke kısa olabilse...

Yusuf Esenkali

İçine kavga etmeye hazır hâle getirilmiş simsıkı bir yumruk oturdu yeniden. Ardına bakmadan yürüyen zamanın kendisinden neleri götürdüğünün hiç farkında değilmişçesine, peşinden bakakaldı sadece.

Sıcacık evinin, duvarları buz beyazı odasında yatağının kenarına çökmüş, zihninde bağımsızlığını ilan etmişçesine savrulan fikirlerinin sınırlarının dışına çıkmalarından korkar gibi tüm başını avuçlarının içine almıştı. Eve döneli yaklaşık bir buçuk saat olmuştu ve o hâlâ olduğu gibi üstü başıyla oturuyordu yatağının üzerinde. Annesinin görse "O üst başla nasıl duruyorsun hâlâ, kalk değiştir!" diye tatlı sert kızacağı aklına gelince ön dişleri görünecek kadar gülümsedi istemsizce. Hemen ardından yapması gerekenler, liste hâlinde fikrinde belirince vicdanında olup oluşabilecek tüm acılar bir anda yüreğine hücum edip en savunmasız anında onu irkiltmeyi kim bilir kaçınıcı defa başardılar.

İşte yine başlamıştı aynı azap. Bir aydır işler kafasının içinde dönüp durmasına rağmen, bir türlü masasının başına oturup "bismillah" diye başlayacak takati, azmi, kafa dinginliğini bulamadı. Bir kere daha yokladı parmak uçlarını, zihnini, kalbini... Yok! Bugün de hayat onu çok yormuştu belli ki. Sabahın köründe sıcacık yatağından kalkıp kendini güzelim İstanbul'un, üzerine kara bulut gibi çökmüş insan ve trafik yığınının içine atmak zaten başlı başına bir işkenceydi. Bir de onun üzerine anlaşılacak için bin bir hâle giren ders kitaplarını ve sırf kendisini hayattan soğutmak için üretildiğine inandığı sınavları da eklersek imkânı yok bugün yataktan çıkmamalı, hatta -sanki hiç dağınmış değilmiş gibi- kafa dağıtmak için telefonda sosyal medyanın altına üstüne getirmeliydi.

"Telefon" deyince vücudunun bir uzvunu hatırlamışçasına irkilip sağ tarafında duran makineye baktı. Eve gelince "Bi' beş dakika göz gezdireyim." diye eline alıp bir saat boyunca bırakamamıştı, bu koca dünyayı içine sığdıran küçücük aleti. Hep böyle olmuyor muydu zaten? "Bi' beş dakika bakayım." dedikten epey vakit sonra kendisini "Nasıl ve ne ara buraya geldim?" dediyecek kadar alakasız yerlerde bulur, hemen ardından da ona o günü zehir edecek vicdan azabıyla baş başa kalmamak için kaldığı yerden devam ederdi "sosyal" mecralardaki seyahatine. Bazen de tam tersi vicdan yapıp bomboş geçirdiği zamanlara hayıflanırken geçen vakti kaybettiğine üzülmele meşgul olmanın, ayrı bir vakit öldürme olduğunu da ona söyleyen kimse olmamıştı.

Sağ kolunu hafifçe ileri uzatıp tuttu zaman öldürme makinesini. Saatleri telefonu tuttuğu parmaklarının arasından usulca kayarken onun tek yaptığı geri dönüşü olmayan kara deliğe nasıl düştüklerini izlemektir. Önceden okuduğu bir kitapta geçen "Vakit kılıç gibidir, sen onu kesmezsen o seni keser." sözünü arada bir hatırlamasına, içinde tekrarlanıp duran "Kalk ve zamanı kes!" diyen sesi susturamamasına rağmen doğrulup zamana karşı koyacak iradeyi henüz hiç bulamamıştı kendisinde.

Yan odadan bağırarak annesinin, yemeğin hazır olduğunu söyleyen sesini duyunca yine vicdanında bir sızı ile kaldırdı kafasını "sosyal" dünyasından. Eve geleli iki saat geçmiş olmalıydı ve o hâlâ yapması gereken hiçbir şeyi yapmamıştı kafasını telefonda gereksiz bilgilerle doldurmak dışında. Müthiş bir can sıkıntısıyla yerinden

"Telefon" deyince vücudunun bir uzvunu hatırlamışçasına irkilip sağ tarafında duran makineye baktı. Eve gelince "Bi' beş dakika göz gezdireyim." diye eline alıp bir saat boyunca bırakamamıştı, bu koca dünyayı içine sığdıran küçücük aleti. Hep böyle olmuyor muydu zaten? "Bi' beş dakika bakayım." dedikten epey vakit sonra kendisini "Nasıl ve ne ara buraya geldim?" dediyecek kadar alakasız yerlerde bulur, hemen ardından da ona o günü zehir edecek vicdan azabıyla baş başa kalmamak için kaldığı yerden devam ederdi "sosyal" mecralardaki seyahatine.

kalkarken kendimizi milli avutma yöntemlerimizden birini uygulayarak "yemekten sonra hallederim işleri" diye düşündü kaçınıcı kez ertelediğini hatırlayamadan. Yarım saat sonra tekrar odasına döndü. Tam masasına oturacakken çok yemekten uyku mahmurluğu çökmüş gözlerine kitaplarının hemen yanındaki telefon ilişti. Eli otomatik oraya uzandı ve dudaklarının arasından yine aynı kelimeler döküldü:

"Bi' beş dakika."

ZEHRA
GÜLSÜM
YILMAZ

ARZU
KADUMİ

BÜYÜK DEĞİ ŞİM

KIRK TÜRKÇE VE
MATEMATİK, ON
BEŞ TARİH, ON İKİ
COĞRAFYA, ON DÖRT
FİZİK, ON ÜÇ KİMYA VE
BİYOLOJİ SORUSUNA
VERDİĞİM CEVAPLA
YAŞADIĞIMA, NEFES
ALDIĞIMA DAHASI
İNSAN OLDUĞUMA
İNANACAKSANIZ, BEN
BİR BÖCEĞE DÖNÜŞMEK
İSTİYORUM, PANZER
GİBİ SERT BİR SIRT
OLAN, KARA, SEVİMSİZ
BİR BÖCEĞE!

Bir sabah Gregor Samsa gibi böceğe dönüşmüş olarak uyanmayı ne çok arzu ederdim bilseniz. Panzer gibi sert sırtının üzerinde yarken, duyargaları fıkır fıkır oynayan, pörtlek gözlü bir böceğe!

Bunu gerçekten isterdim; hiçbir iğneleyici sözün delemmediği zırh gibi sert bir kabuğum, yay biçiminde kıvrak çizgilerle boğum boğum görünen bir karnım ve eleştirmekten başka şey bilmeyen insanları korkutup hızla uzaklaşmak için sürüyle bacağım olsaydı şikâyet etmezdim.

Gregor gibi yatağımda şaşırma, siyah dikensi kıllarla kaplı bacaklarımın üstünde doğrulur, odadan çıkmak için ne gerekiyorsa yapardım. Kahvaltı masasına oturup her gün olduğu gibi iki haşlanmış yumurtayı mideye indirerek -üç ya da dört de olabilir, aç bir böceğin kaç yumurtayla doyacağını Allah bilir- bol şekerli çayımı içtikten sonra okula gitmek için hiç acele etmezdim. Eğer çirkin bir böceksen artık kimseye hesap vermek zorunda değilsin.

Hayvana dönüşümümü her gün rastlanılan alelade bir olay -otobüsü kaçırmak, pazardan ıspanak almak ya da yeni gömleğin üstüne kahve dökmek...- gibi karşılayacak olan tek kişi şüphesiz annemdi. Beni öyle karşısında görürünce en ufak şaşırma belirtisi bile göstermez, doğduğum günden şu ana kadar tam on altı yıldır sırtımdaki kabuktan zırh, onlarca cılız bacak ve başımın üstünde kendi halinde hareket eden iki duyargayla herkesten farksız yaşıyordum gibi yüzüme bakardı. Yüzüme bakar belki sadece "Oğlum dün gece geç mi yattın?" ya da "Bilgisayarda çok vakit geçirme, bak yine gözlerin şişmiş!" diye söylenirdi. Hasta olduğum zamanlarda yaptığı gibi, her derde iyi gelen limonlu ıhlamur kaynatır, tabağıma fazladan bir dilim peynir koyar, hatta soğanın başındaki fırına gidip sıcak ekmek alırdı. Bunun ne anlama geldiğini benden başka kimse bilmezdi. Tabağımdakileri tıslaya tıslaya yerken, yay biçiminde sert çizgilerle boğum boğum olmuş karnımın üstüne dökülen kırıntılara bakıp, almam için gözleriyle işaret eder, ne kadar sinirlensem de on altı yaşında bir lise öğrencisi olan ben Hüseyin Topatan böceği dönüşümümün bu ilk gününde kabuğumun üstündeki ekmek kırıklarının bir molekülünü bile yere düşürmeden çaresiz toplardım. Sevimsiz bir hayvana da dönüşseniz çapaklı gözlerle sofraya oturamaz, dış macununu or-

tasından sıkamaz, ekmek kırıklarını halının üstüne dökemezsiniz!

Bir böceğe dönüşebilseydim keşke. Hüseyin Topatanlara yalnızca üniversite sınavında çıkarttıkları net sayısınca değer biçen insanlığa; yüz bin km uzunluğundaki damarlarımın kan dolaşırken ve saatte elli üç mililitre oksijeni tüketiyorken şöyle demek isterdim: Kırk Türkçe ve Matematik, on beş Tarih, on iki Coğrafya, on dört Fizik, on üç Kimya ve Biyoloji sorusuna verdiğim cevapla yaşadığıma, nefes aldığıma daha sı insan olduğuma inanacaksanız, ben bir böceğe dönüşmek istiyorum, panzer gibi sert bir sırtı olan, kara, sevimsiz bir böceğe!

Saat 7.45. Maalesef bugün de büyük değişim gerçekleşmedi. Başımı kaldırdığımda yorganın kenarından ayağım görünüyor, gece yine çorapla yatmışım, annem görmeden çıkarmalıyım, yoksa gebertir. Garip sesler duyuyorum, yaklaşan. Annemin terliği böyle ses çıkarmaz, binlerce farklı ses arasından ayırt ederim odama doğru usul usul yaklaşan annemin terliğini.

Ahşap zeminde, sanki tabanı çivilerle kaplı ayakka-bıyla yürüyor biri. Kapımın arkasından geliyor sesler; gıcırıyor, makas gibi şaklıyor, ismimi söylerken tıslıyor. "Hüseyin, hadi oğlum," diyor, "Okula geç kalacaksın!" Annem bu! Annem niye tıslıyor?

Kapının koluyla oynuyor, tay tay duran bir bebek gibi duvardan güç alsa da bir türlü açamıyor. Bacaklarım titriyor yataktan kalkarken, çoraplarım dünden beri ayağımda ya, annem anlar diye alela-cele çıkarıyorum.

Kapının koluna uzanırken elim, neyle karşılaşacağı-mı biliyorum. Sırtında taşıdığı zırhı ve onlarca çelimsiz bacağıyla içeri girmeye çalışacak, belki du-yargası görecek aralıktan.

Gıcırdayarak açıldı kapı, beni görünce yüzü değiş-ti annemin, endişelendi. Elini alnıma koyup ateşimi ölçerken hiç zorlanmadı. "Hüseyin, ateşin var!" dedi. "Bugün okula gitme, limonlu ıhlamur yaparım şimdi, yat sen..."

Yattım.

DİNLE

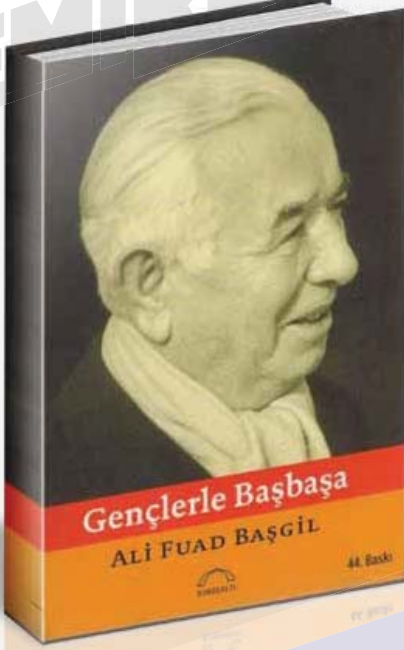
Sesli Kitap Olarak
Franz Kafka'nın
Dönüşüm Adlı Kitabı

GENÇLERLE BAŞBAŞA ALİ FUAD BAŞGİL

Prof. Dr. Ali Fuad Başgil tarafından kaleme alınan bu eser yayınlandığı günden beri defalarca basılmış ve herkes tarafından zevkle okunmuştur. Kitabın hacminin küçüklüğüne rağmen içindeki cümleler genç-yaşlı herkes için ilham kaynağı olmuş ve rehber kitaplar arasında yerini almıştır. Prof. Dr. Ali Fuad Başgil kitabın amacını şu cümle ile açıklamaktadır:

“Geleceğin ümidi olan gençleri bunalımdan, iradesiz ve cesaretsiz yaşamaktan kurtaracak bu kitap; başarılı olmanın sırlarını göstermektedir.”

Biz de Sade Soda mutfağı olarak bu kitabı kütüphanenizin demirbaş listesinde buldurmanızı ve okumanızı öneririz 😊

KAFA KARIŞTIRAN KELİMELER RASİM ÖZDENÖREN

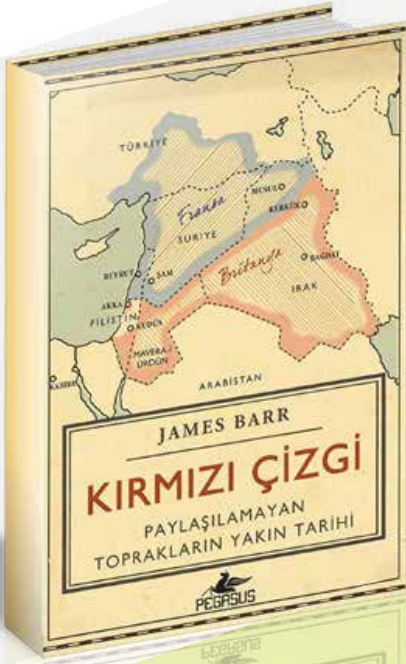
Zaman geçtikçe ve nesiller değiştikçe insanların değişmesi gibi kavramlar da değişir. Özellikle bizim gibi çeşitli medeniyetlerin ve toplumların geçiş havzasında olan bir ülke için kavramların değişmesi kaçınılmazdır. Yazarımız Rasim Özdenören Beyefendi bu kitabında geçmişinde İslam'ı yaşamış ve Türkçe konuşulan bir ülkede, Batılılaşma süreciyle anlam kaymalarına uğrayan kelimelerin, kavramların kafa karıştırıcı niteliklerine değinerek onları İslami hassasiyetler çerçevesinde incelemeyi amaçlamıştır. Kelime ve kavramların insanlar için hayati öneme sahip olduğu bilinciyle kafamızı karıştıran bazı kelimeleri bu kitap sayesinde temiz ve duru hâle getirebiliriz. Kitabı okuduğumuzda bize yeni bir düşünme yöntemi ve bakış açısı kazandırdığını fark edeceğiz.

GÜN OLUR ASRA BEDEL CENGİZ AYTMATOV

Yürek paralayan, tüyler ürperten bir haykırış... Geçmiş, bugün ve yarın; bilim-kurgu, gerçek ve efsane bir arada gözler önüne serilir. Derin ve temiz aşklar, efsane ve masallar, KGB'nin acımasız uygulamaları, okuru heyecandan heyecana sürükler. Birbirinden ilginç ve sürükleyici konular ustalıkla bütünleştirilerek sunulur. "Mankurt" hikâyesi bu eserle kültürümüze mal edilir. Yedigey, ölen emektar arkadaşı Kazangap'ın cenazesini mezarına götürürken, kendisinin ve milletinin geçmişini, acı-tatlı, düşündürücü yanlarıyla bir bir gözlerinin önünden geçirir. O gün, asra bedel bir gün olur.

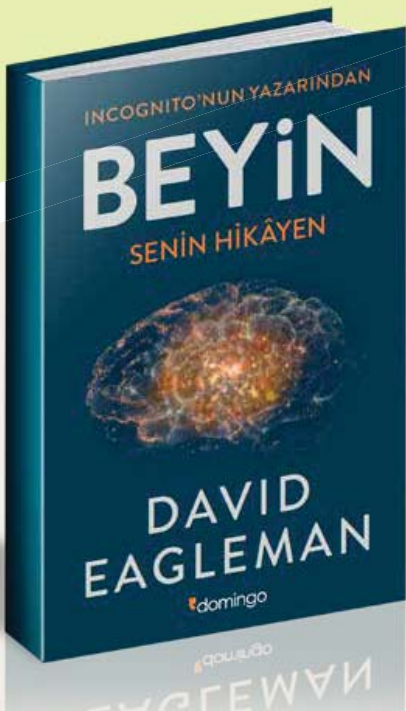
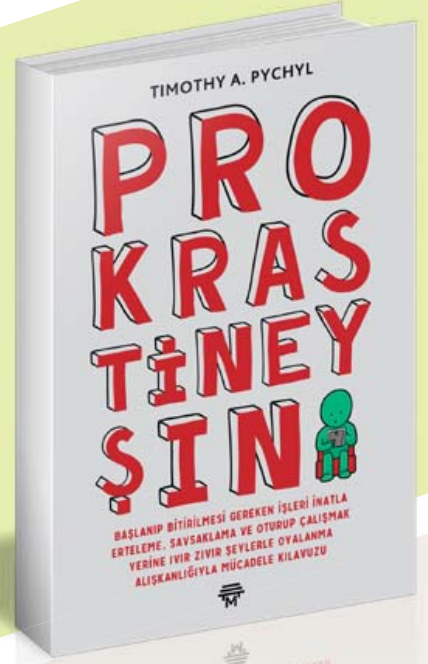
KIRMIZI ÇIZGI JAMES BARR (Paylaşılamayan Toprakların Yakın Tarihi)

1916'da İngilizlerin Kut'ul Amare'de bozguna uğramasının hemen ardından iki adam, öngörülü bir politikacı olan Sir Mark Sykes ile hıncı dolu bir diplomat olan François Georges-Picot Orta Doğu'yu paylaşma planlarını görüşmek üzere gizlice buluştu. İki adamın vardığı anlaşma bir yandan İngiliz-Fransız Dostluk Antlaşması'nı tehlikeye sokacak gerilimleri hafifletmeyi amaçlarken bir yandan da Akdeniz'den İran sınırına uzanan bir hat çiziyordu. Bu keskin hattın kuzeyindeki bölge Fransa'ya, güneyindeki bölge ise Britanya'ya gidecekti. İngiltere'nin Filistin, Mavera-i Ürdün ve Irak'taki mandaları ile Fransa'nın Lübnan ve Suriye'deki mandaları iki büyük güç arasında bir huzursuzluk doğuracaktı. Gelecek otuz yıla damgasını vuracak bu sıkıntı, Orta Doğu'nun da onarılmaz bir biçimde şekillenmesine neden olacaktı.

PROKRAS TİNEYŞİN TIMOTHY A. PYCHYL

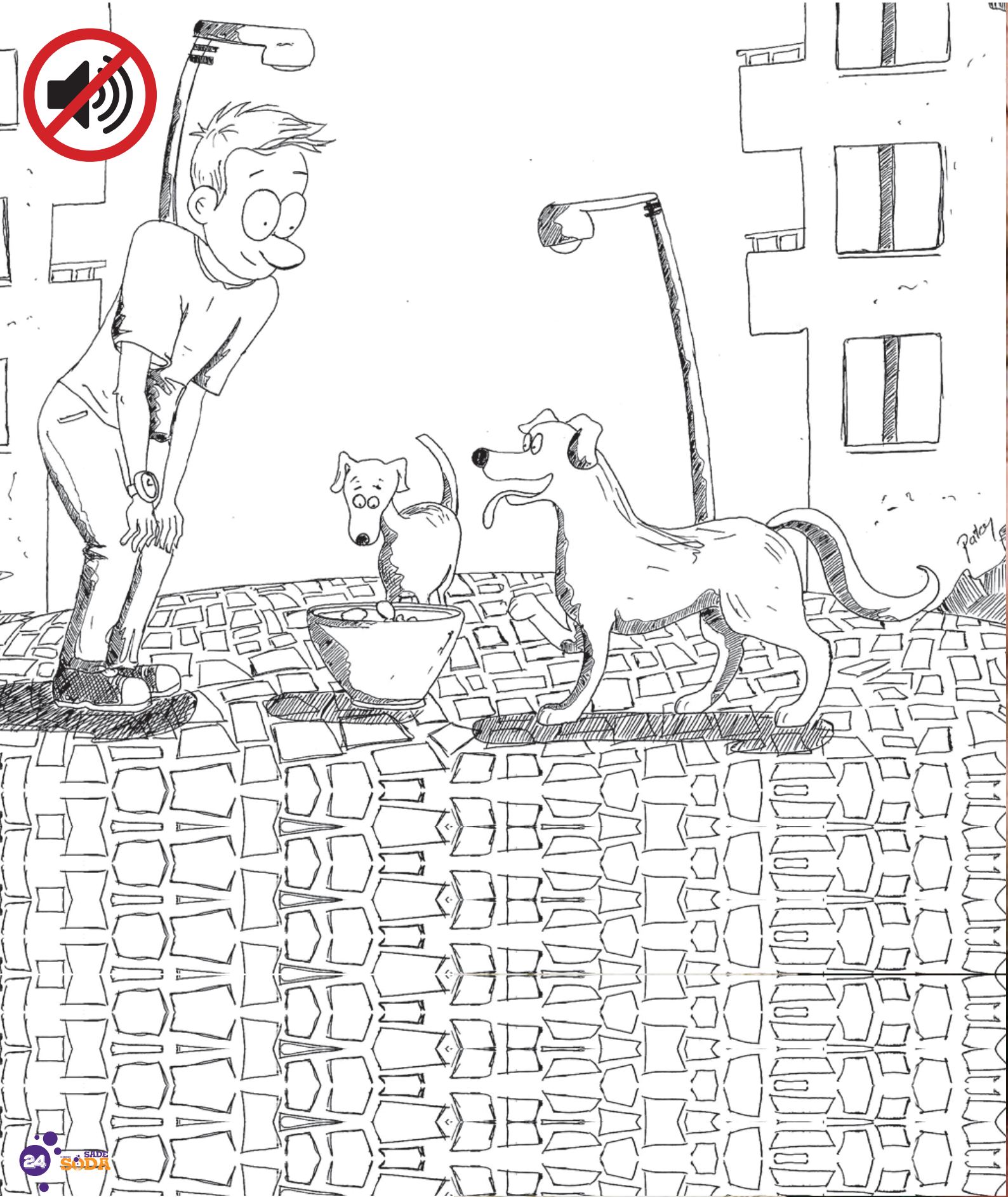
(Başlanıp bitirilmesi gereken işleri inatla erteleme, savsaklama ve oturup çalışmak yerine ıvır zıvır şeylerle oyalanma alışkanlığıyla mücadele kılavuzu)

Gündemimizdeki bir sorumluluk veya işle ilgili "En iyisi bunu yarın yaparım." diye düşünüp savsaklama sinyalleri vermeye başladığımızda durup şöyle düşünmemiz gerekiyor: "Yok, galiba yanlış bir öngörde bulunuyorum. Büyük ihtimalle yarın da bunu yapasım olmayacak." Ve mutlaka şunu da ekleyelim: "Harekete geçmem için illa yapmam gereken şeye motive olmam gerekiyor."

BEYİN DAVID EAGLEMAN (Senin Hikâyen)

Bu dondurmayı yesem mi, yemesem mi? Bu e-postayı şimdi mi yanıtlasam, sonra mı? Hangi ayakkabıları giysem? Günlerimiz; ne yapacağımız, hangi tarafa gideceğimiz, nasıl tepki vereceğimiz, bir etkinliğe katılıp katılmayacağımız gibi konularda verdiğimiz binlerce küçük kararın toplamından oluşur. Karar verme üzerine geliştirilen kuramlar, insanları makul bir karara varmak için seçeneklerin artı ve eksilerini tartabilen, rasyonel aktörler olarak ele almıştır. Ama insanların karar verme süreciyle ilgili bilimsel gözlemler bunu doğrulamaz. Beyin, her biri kendi hedef ve arzularına sahip ve birbiriyle rekabet hâlindeki birçok ağdan oluşmuştur. Dondurmayı mideye indirip indirmemeye karar verirken, beyninizdeki ağlardan bir kısmı şeker lehine, bir kısmı da mihrap kaygısı ile aleyhine çalışacak, bazı ağlar da yarın spor salonuna gitmeniz koşuluyla dondurmayı yiyebileceğinizi söyleyecektir size. Beyniniz bu anlamda devleti yönlendirebilmek için birbiriyle kıyasıya mücadele eden rakip siyasi partilerden oluşmuş bir nöral parlamentodur. Bu nedenle kararlarınızı kimi zaman bencilce, kimi zaman cömertçe; kimi zaman dürtülerinizi kimi zaman da geleceği merkeze alarak verirsiniz.

HATİCE DURMAZ

KORKU NİYE KORKUNÇ TUR?

Canavarlar, yaratıklar, ruhlar, hayaletler, robotlar, ölümler ve diğerleri... Bu kulağa korkunç gelen varlıkların sayısını çoğaltmak mümkün. Korkmaya bayılan biri olarak gerilim filmlerini de çok fazla seyrettiğimi söylemeliyim, lakin gerilim-komedi tarzındaki filmleri daha çok seviyorum. Bu nasıl oluyor, yani içinde hem korku hem de komediyi bir arada tutabilen filmler? Hangi tarz olursa olsun ister animasyon, ister yabancı, isterse bir Türk filmi... Aslında bu tarz filmlerde korkmaktan çok gülerim. Zaten normal gerilim filmlerinde de korku anlarında bir espri patlatan veya böyle yorumlar yapan kişilerle birlikte oturup izleyenden ne bekleyebilirsiniz ki?

Gerilim oluşturan varlıklar adına yapılan sayılı filmlerden biri de Sevimli Canavarlar; hem canavarlar hem de sevimliler. Konusu her zaman ilgimi çekmiştir. Bazı arkadaşlara sıkıcı gelebilir. Çok macera bekleyen biri olarak benden on puan almamıştır film. Ama konusunu takdir etmeliyim. Çocukları korkutmayı meslek edinmiş canavarların aslında gerçek yönleri anlatılıyor filmde. Onlar da insanlar gibi normal yaşamlarını sürdürüyorlar; evden işe, işten eve.

Bazen canavarların aslında canavar olmak istemediğini ya da önceki hayatlarında normal bir insanken sonradan bir canavara dönüştüğünü anlatan filmleri oldukça ilgi çekici bulmuşumdur. Canavar denen olgu neden var? Neden korku kelimesi icat edilmiş? Aslında karanlık diye bir şey yoktur. O sadece ışığın olmamasıdır. Zira aydınlık bir ortama girdiğimizde bir şey hissetmezken, aynı ortam karanlık olduğunda içimizdeki korkular gün yüzüne çıkabilir. Az ya da çok, sonuçta korku hissi bir şekilde aklımızda belirir. Tuhaf aslında mekân aynı, gerilim oluşturacak başka hiçbir şey yoktur oysa. Tabi o sırada bizi takip eden bir seri katil ya da başka bir suçlu yoksa. Bu yüzden korku ya da gerilim filmlerinde karartı çok önemlidir. Olaylar aydınlık yerlerde geçmez mesela. Aslında fantastik filmlerde de çoğunlukla korkudan esinlenilerek hareket edilir. Canavar mutlaka vardır bir fantastik filmde, aynı şekilde hikâyelerinde de. Zaten çoğu fantastik filmin hikâyelerden alıntılandığını biliyoruz. Hatta Darren Shan'ın başlangıç sayfalarında geçen bir cümleyi aktarayım sizlere: "Küçükken korkmaya bayılırdım."

İşte böylece korkmanın da bir ilgi alanı olabileceğini öğrenmiş oluyoruz.

Korkmak, gerilim filmlerinden ziyade fantastik filmlere de konu olmuştur, dedik ama bu işi komedi ile birlikte yürütenleri daha çok takdir ediyorum nedense. Tıpkı Talihsiz Serüvenler Dizisi'nde olduğu gibi... Filmdeki (yani kitaptaki) başkarakter Count Olaf aslında yetim kalmış küçük karakterlerimizin mirasına konmaya çalışan kalpsiz biridir. Çocukları korkunç evine hapsederek onlara temizlikçi muamelesi yapar. Yine de bu karakterin bin bir çeşit kılığa bürünebilen yetenekli Jim Carrey tarafından yönetildiğini öğrendiğimizde karaktere kızarak bakmıyoruz bir şekilde.

Yine de şunu söylemeliyim ki korku her zaman gerilim filmlerinin kaynağını oluşturacak diye bir kaide yok. Korkutmayı başarabilen fantastik seriler de bir başyapıt olma özelliğine sahiptir az çok. Hogwarts'a ait Yasak Orman'ın adı neden yasaktır? Çünkü yasaklar çiğnenmek içindir ve Hogwarts'ın özellikle aptallık cesaretindeki öğrencileri orada ne olduğunu merak edip gidecektir. Böylece korku yerini maceraya bırakacaktır. Evet, bu yalnızca filmlerde ya da kitaplarda olur. Filmlerde insanlar korkmayı sever ama gerçek hayatta durum tam tersidir.

Bİ FIRT
BİLGİ

MERT
ÇOŞKUN

MESAJ İLETİLDİ AMA KİME?

Wirofon

Sırada yine bir Türk yazılımı var. Türk Telekom'un yazıp programladığı ve piyasaya sunduğu "Wirofon" medyaya da "WhatsApp'a Rakip oldu" diye düştü. Söylentilerin hakkını veren program ile Wirofon'lular kendi arasında görüntülü görüşme yapabilir, internet üzerinden mesajlaşabilir, arkadaşları ile fotoğraf/konum paylaşabilir, Wirofon'u olmayan aboneleri ev telefonu tarifi üzerinden dilediği zaman dilediği yerden arayabilir. Güvenlik konusunda WhatsApp ile aynı düzeyi paylaşan "Wirofon" günümüz de birçok kullanıcı tarafından sevilir ve kullanılıyor. Her ne kadar ilk çıktığı zamanlar sıkıntılı olsa da ilerleyen zamanlarda gelen güncellemeler ve optimizasyon yenilikleri ile şu an oldukça iyi konumda geçerliliğini sürdürüyor. Kullanıcılarına keyifli bir mesajlaşma programı sunan "Türk Telekom" programı sürekli güncel tutarak olabildiğince iyi olmayı planlıyor.

Bip

Şimdi ise sırada yerli bir yazılım olan "Bip" var. Kendine özgün tasarımı, Yiğit Özgür'ün özel çizimli çıkarmaları ve Turkcell imzası ile gündeme bomba gibi düşen "Bip" kararlı sürümünü hâlâ daha devam ettiriyor. Diğer programlarda da olduğu gibi "mesaj silme" özelliği bunda da var. Bununla birlikte "güvenlik kavramını" da elden bırakmıyorlar.

Uygulamada kaybolan mesaj, caps oluşturma, herkesle iletişim kurabilme, grup mesajlaşma, konum paylaşma ve hiçbir yerde olmayan eğlenceli içeriklerin yer alması Bip'i şahsına münhasır yapıyor. Bu sayede kullanıcılarına eğlenceli bir program da sunmuş oluyorlar. Güvenlik hususunda da oldukça hassaslar.

Omlet Chat

Kullanışlı ara yüzüne sahip ve güvenilir bir uygulama olan Omlet, "Bilgisayar Bilimleri" dalında dünyanın en başarılı 2. üniversitesi olarak gösterilen "Stanford Üniversitesi Bilgisayar Bilimleri" bölümü tarafından geliştirilmiş. Omlet'in zayıf yönü ne henüz bilinmiyor. Geliştiriciler, kullanıcıların sıkılmaması için uygulama içine sticker'lar ve ufak oyunlar koymuşlar. Eğer geç cevap yazan bir arkadaşınız var ise içerisindeki oyunları oynayarak eğlenebiliyorsunuz.

Günümüz teknolojinin ilerlemesi ile birlikte telefonlarımıza gelen uygulamaların sayısı da artmaya başladı. Özellikle günümüzün bir "iletişim çağı" olarak adlandırılması da bu bilgiyi destekliyor. Bir tık ile istediğimiz kişiye dünyanın neresinde olursa olsun mesaj göndermek günümüz teknolojisi ve programları ile artık çok kolay. Ama bir şey gözden kaçırıyoruz. Güvenlik... Bazen özel anılarımızı ya da gizli bilgilerimizi mesaj olarak atıyoruz. Peki, bu bilgiler sadece atığımız kişilere mi gidiyor? Ya da şöyle

sormak daha mantıklı: Bizleri kimler takip ediyor?

Bilgi güvenliğinin hiç kimse tarafından dikkate alınmaması ile birlikte kötü niyetli kişiler bu noktayı çok iyi değerlendiriyorlar. "Ufak" görünen bu sorun aslında başlı başına bir tehdit. Kullanıcıların kişisel bilgilerine ulaşarak kişiyi zor durumda bırakabiliyorlar.

"Peki, bu sorunun hiç çözümü yok mu?" dediğinizi duyar gibiyim. Her ne kadar kötü düşünceli kişiler de olsa bizleri dü-

şünen iyi düşünceli insanlar da var. Ama güvenliğinizi korumak için alışık olduğunuz ve sürekli kullandığınız mesajlaşma programını bırakmak zorunda kalabilirsiniz. Gelin "güvenliğe önem veren" programları inceleyelim.

Signal

İlk görüşte herkesin aklına "Bu dış macunu markası değil miydi?" gibi bir soru gelebilir ama "Dünya Standartları Güvenli Yazılımlar" araştırmasının bu programa 7 üzerinden 7 puan verdiğini duyunca fikriniz değişebilir. Her ne kadar çok fazla ismi duyulmasa da günümüzün belki de en güvenilir mesajlaşma programı olarak kayda geçen "Signal" işini gayet iyi yapıyor.

Konuşmaları şifreleme hemen hemen bütün mesajlaşma programlarında var. Tabii hangisi işini daha iyi yapıyor tartışılır. Diğer programlar da olduğu gibi Signal de aynı mantık ile oluşturulmuş. Ancak "Signal" geliştiricileri işi bir tık daha ileri götürerek istenilen sohbeti belli bir zaman sonra silen bir sistem kodlamışlar. Şunu da belirtmek isterim ki bazı devlet üst yöneticileri de bu mesajlaşma programını kullanıyorlar. İşin bir güzel yanı da firma kaynak kodları "açık kaynak kodlu". Yani program kodlarını internette indirip içeriğine bakabiliyorsunuz. Bu hem bir güven göstergesi hem de işin içinde bir sinsilik olmadığının göstergesi. Program kodlarına buradan erişebilirsiniz:

github.com/WhisperSystems

Telegram

WhatsApp'a rakip olarak nitelendirilen ve Rus geliştiriciler tarafından oluşturulan "Telegram", güvenli mesajlaşma uygulamaları arasında en iyi seçenek olarak dikkat çekiyor. Program içerisinde yer alan "gizli sohbet özelliği" ile kullanıcılar arasındaki sohbet gizleniyor ve AES (Advanced Encryption Standard; Gelişmiş Şifreleme Standardı) şifreleme yönetimi ile şifreleniyor. Bu da konuşmalarınıza eşsiz bir şifreleme şansı veriyor.

Diğer mesaj programlarının aksine Telegram, bilinmeyen numaraların mesaj atmasını da önleyebiliyor. 200 kişiye kadar grup sohbeti oluşturulması ve 1GB kadar resim gönderilebilmesi Telegram'ı daha cazip bir hâle getiriyor.

imessages

Bu sefer bir telefon firmasının geliştirdiği bir program var karşımızda. Apple firmasının geliştirdiği uygulama "iMessages".

Apple firmasının mesaj şifreleme ve güvenlik konusundaki ünü biliniyor. 2013 yılında Amerikan Uyuşturucu ile Mücadele Dairesinin (DEA) basına sızan iç yazışmasında "iki Apple cihazı arasındaki iMessages'in içine girmenin imkânsız olduğunu" belirtiliyordu. Apple'ın 2011 yılın da başlattığı mesaj paylaşım sistemi başlangıçtan beri uçtan uca şifreleme özelliğine sahip. Zaten bu "uçtan uca şifreleme" özelliği neredeyse tüm mesajlaşma programlarında var demiştik. Ama Apple geliştiricileri "Daha ne yapabiliriz?" demişler ve iki iPhone cihazı arasında ki şifreleme standardını diğer platformlara nazaran en üst seviyeye çıkartmışlar. Eğer siz de güvenli ve hazır programlanmış bir uygulama istiyorsanız tek yapmanız gereken bir iPhone sahibi olmak.

SEN TOZ OLUP KARIŞSAN YAĞMURA

**SÜLEYMAN
YILMAZ**

Ne derin bir mazimiz var
En azından bir gece
Soğuk vakitler
Kirlî banklar

Ellerin tutuşmuş sarılığı
Yüzünde eskimeyen bir bahar
Hüzünleri şehrin içe kapanık
Ağaçlar kuşatmış ormanları
Vakittir bizi çağıracaklar
Vakittir bizi ayıracaklar

Ya sen toz olup karışsın yağmura
Bulutlar gizler mavi hüznümü

Çıkalım yine evden
Sahte yüzleri
Arındıralım insanlar
Adımlara takılan izlerimizi
Bulutları seyre dalık
Bekleyelim birbirimizi

Ya sen toz olup karışsın yağmura
Yağmur evimize düşmeyecektir

Ebubekir Kurban
çevrimiçi

Selamunaleykum abi 15:30 ✓✓

Sizi çevrimiçi bulmuşken birkaç şey sorabilir miyiz? 15:30 ✓✓

buyrun 15:31

abi ne okuyalım? 15:32 ✓✓

kısa hikâyeler 15:33

Bir gününüz kaç saattir? 15:33 ✓✓

değişiyor be Neşet Ertaş dinlerken, Fethi Gemuhluoğlu ile muhabbet ederken zaman kayboluyor 15:34

Günlük hayatta en çok kullandığınız 3 kelime? 15:35 ✓✓

dostum, alioo, ben mevlaya duacıyım 15:36

sonucusu kendi kendime :) 15:36

Bir şeylerin ters gittiğini hissettiğinizde ne yaparsınız? 15:37 ✓✓

çocukluğuma dönerim 15:38

Sizin anayasanızın ilk maddesi nedir? 15:38 ✓✓

asalet mülkün temeli 15:39

Bir kanun koyacak olsanız bu ilk ne olurdu 15:40 ✓✓

buyrun ülkemize burası sizin 15:41

nefes alın 15:41

muhabbetsiz kalmayın 15:42

Sizi ne cesaretlendirir? 15:43 ✓✓

dostun herhangi bi sözü 15:44

Sodadan başka neler sade olsun? 15:45 ✓✓

sözümüz 15:46

Hangi sevgiler imandandır? 🤔 15:46 ✓✓

sevgi parçalanmaz dostum 15:47

Seninle söyle bir oturup konuşamadık dediğiniz kim var 15:47 ✓✓

enver paşa 15:48

İnsan ne ile yaşar? 15:48 ✓✓

umutla 15:48

Neyin ilacı olmaz? 15:49 ✓✓

intihar:)) 15:49

şaka şaka :) 15:49

Ne için neden vazgeçtiniz? 15:49 ✓✓

yalan dolan pis be 15:50

Kalpleri bir araya ne getirir? 15:51 ✓✓

gariplik 15:52

Sizce şimdiki gençler... 15:53 ✓✓

seviyorum onlarla yürümeyi 15:53

Diploma size ne ifade ediyor? 15:54 ✓✓

normal be 15:54

asıl hikâye okul dışında ama 15:54

Nerede o eski günler dedirten bir şey? 15:55 ✓✓

az söylüyorum galiba 15:56

Sizce saatin kaç olduğu güneşin umrunda mı? 15:57 ✓✓

değil 15:58

Bir otobüs durağına isim verecek olsanız bu ne olurdu 15:58 ✓✓

çiçek böcek ismi iyidir 15:59

Sade soda okurlarına bir tavsiyede bulunmanızı rica etsek 😊 16:00 ✓✓

büyük büyük laf edenlerden uzak durmak imandandır 16:01

küçük iyilikler 16:02

Çok teşekkür ederiz abi 🙏🙏🙏 16:03 ✓✓

ben teşekkür ederim efm 16:04

ŞİFA
NİYETİNE

KEMAL
SAYAR

MANEVİYATIN LIGHT ÇELANI

“Yirminci yüzyıl insanının temel sorunu nedir?” diye sorar Rollo May ve kendi sorusuna kendisi cevap verir: “Boşluk” İnsanlar neyi istediklerini ve neyi hissettiklerini bilmemektedirler.

Burada boşluk sözcüğünü kelime anlamıyla almamak gerekir. Boşluk yaşantısı, insanlar kendilerini kendi hayatları ve içinde yaşadıkları dünyayı değiştirmek bakımından etkili bir şey yapamayacak kadar güçsüz hissettiklerinde sükun eder. İçsel boşluk ya da “içimizdeki yoksulluk” kişinin kendi hayatını yönlendirebilecek veya başka insanların kendisine yönelik tutumlarını değiştirebilecek bir aktör olmadığı durumlarda belirginleşir. Ümitsizlik ve çaresizlik galip gelir ve nihayet insanlar istemekten, irade etmekten de vazgeçebilirler.

Modern Batılı insan yüzyıllar boyunca rasyonalite, tekbiçimlilik ve mekanikliğe vurgu yapan bir eğitim tornasından geçirilmiştir. İçsel boşluğunu sezen modern insan, kendi başına kalmaktan korkar, bir yalnızlık korkusu içinde yaşar ve içindeki boşluğu dolduracak müstekkinlere yönelir. Tüketim kültürü, sözde manevî rehberler, gurular, işkolik yaşam tarzı insanın bu iç boşluğunu gidermek için emre âmâde bekletilmektedir zaten.

Modern insanın temel meselelerinden birisi de ölümlü yüzleşemesi, “ölüme doğrudan bakamaması” dahası onu inkâr etmeye yönelmesidir. Bir tür beden oymacılığı olan kozmetik endüstri ve plastik cerrahi, ölümü durdurma saplantısından ekmek yemektirler. Ölümün inkârı giderek hayatın inkârına dönüşmekte, varoluşsal nevroz insan ruhunu yurt edinmektedir. Gaye yokluğu, modern tecrübeyle birlikte bir gulyabanî gibi insanın yolunu kesmekte, hayat anlık hazların doyurulduğu bir ritüeller dizisi olarak algılanmaktadır. Böyle bir fidelikte mistik yönelişler kaçınılmazdır.

İnsanın ruh yarasına deva olacağı düşünülen bilim, teknik ve ilerleme fikri, deva olmak bir yana, insanın yabancılaşmasını tırmandırmaktadır. Kendi benliğinden daha yüksek bir iradeye yönelmek, insanın doğasında vardır. Varoluşun niçin sorununa cevap veremeyen ve giderek bir “uzman körülüğü”nden muzdarip olan modern bilim, insanın yönünü aydınlatmıyor. İnsanlar da bu yüzden onun kapsamadığı bir alana, metafiziğe çeviriyorlar bakışlarını.

Ünlü kişilik kuramcısı Robert Cloninger 90’lı yıllarda kişilik boyutları arasında aşkınlık boyutunu da ekleyerek insanın aşkın olanla kurduğu ilişkiyi bilimsel bir düzlemde yeniden tanımlamak istiyordu.

Ama neden zahmete, oluşa, çileye dayalı bir manevî yönelişi tercih etmiyorlar da içeriği boşaltılmış bir maneviyata yöneliyor insanlar?

Bence bu sorunun cevabı, insanların modernitenin sunduğu zihinsel ve fiziksel konfordan vazgeçmeden içsel boşluklarını doldurmak istemelerinde aranmalı. Erich Fromm’un meşhur dikotomisine baş vurursak, sahip olmak ya da olmak arasında çileli bir seçim yapmaktansa her iki şıkkı birden işaretlemek istiyor modern insan. Bir feragat söz konusu olacaksa, tercihini olmaktan vazgeçmek adına kullanıyor.

New Age dinleri, içi boşaltılmış sufizm ve Doğu meditasyonları, manevî açlık içinde debelenen Batı insanına pansuman niyetine servis ediyor uzun yıllardan beri. Bu vasıtalarla, endüstri toplumunun yalnız ve tedirgin insanı içindeki boşluğu onardığı hissine kapılıyor, kendisini bir süreliğine de olsa iyi hissediyor.

Yaşadığımız zaman diliminin özelliklerinden biri, ‘adansızlıktan uzaklaşma’ olarak tarif ediliyor. Bu, aşkınlıkla ilişkilerimiz için de geçerli. Kimse kulaklarını ve kalbini inandığı Tanrının sözlerine sonuna kadar açmıyor.

Maneviyat ve din, insanın aidiyet sorununa köklü bir cevap sunuyorlar. Dolayısıyla, üyelerini onaylıyor, teyid ediyorlar. Çağımızın tedirgin insanı özgürlük ve onaylanma arasındaki çelişkiyi yoğun bir biçimde yaşıyor ve Tanrıyla kurduğu ilişkiyi dahi, özgürlüğünü yitirme korkusu adına, daha pragmatik bir düzlemde inşa ediyor. Böylece maneviyat onun hayatını dönüştürmüyor, sadece ruh üşümesini bir yere kadar iyileştiriyor ve reel dünyanın kazanç ve faydalarından vazgeçmesi icap etmiyor.

Bu “light” maneviyat, bütün diğer tüketim nesnelere gibi, kişinin geçici bir süre için kullandıktan sonra buruşturup attığı basit bir tüketim nesnesine dönüşüyor ve insan kişiliğinde kalıcı bir etki bırakmıyor. Zahmete, oluş çabasına, çileye yaslanmayan bir arayış, sonuç itibarıyla, iyileştirmeye çalıştığı boşluğu büyütmeğe öte bir anlam taşıyor. Yunus’un Tapduk’un dergâhına kaç yıl odun taşıdığı “light maneviyat ehli” unutmış olmalı.

Bilinen bir sūfi öyküyü hatırlamanın tam da sırası. Sekizinci yüzyıla ait bu öykü, Belh hükümdarı İbrahim b. Edhem’le ilgilidir ve bu olaydan sonra İbrahim b. Edhem’in “yola girdiği” belirtilir:

İbrahim b. Edhem bir gün sarayında uyurken gece yarısı tavandan tıkrıtlar gelir. Sanki damda birileri yürüyor gibidir. İbrahim b. Edhem, “Kim var orada?” diye bağıırır. “Bir dost!” diye cevap verir meçhul bir ses. “Devemizi kaybettik de, damda onu arıyorum.” İbrahim b. Edhem, “A ahmak!” diye seslenir. “Damda deve mi arıyorsun?” Meçhul ses, “A düşüncesiz!” diye karşılık verir. “Sen ipek elbiseler içinde ve altın sedirde uyuklayarak Allah’ı arıyorsun, biz niye deveyi damda aramayalım?”

“Sen ipek elbiseler içinde ve altın sedirde uyuklayarak Allah’ı arıyorsun, biz niye deveyi damda aramayalım?”

Okular Tepesi

Burada, İstanbul'da, okuduğu üniversitedeki çocuklar günlerini gün ediyor, eğlenmenin tadına varıyorlardı. Cüneyt bir karar vermişti üniversitenin ilk ayı bitmeden, bundan sonra tamamen kendisi için yaşayacaktı, üniversiteyi başarı ile bitirecek, yüksek maaş kazanacağı bir işe girecek ve Ahi'ye bir daha asla dönmeyecekti. Hem vatan da neydi, herkes kendisini düşünüyordu, o da neden kendisini düşünmesin?

Üniversitenin ilk yılı bitip yaz olunca Cüneyt'te köyüne, Ahi'ye geri dönmüştü ama aklı İstanbul'da kalmıştı, biran evvel yaz bitseydi de İstanbul'a geri dönsedydi. Ankara da yakındı kendi köyüne, Ankara'ya gitmişti ama İstanbul farklıydı. İstanbul Cüneyt için hayatının bundan sonraki kısmını geçireceği şehirdi. Cuma sabahı İstanbul'daki arkadaşı ile telefonda görüştü ve hafta sonu planını konuşular. Hafta sonu için İstanbul'daki arkadaşının yanına gidecekti Cüneyt, gece birdeki otobüse binecekti AŞTİ'den ve sabah İstanbul'da olacaktı.

Saat dokuz gibi iki günlük ihtiyaçlarını karşılayacak çantasını hazırlamıştı, o saatte köyden Kazan'a araç olmadığı için Ali ağabeyinden kendisini AŞTİ'ye bırakmasını istemişti. Köy muhtarı "On buçuk gibi çıksak, rahat rahat yetişiriz AŞTİ'ye, sen muhtarlığa on buçukta gel." demişti.

Cüneyt saat on buçuk olmadan muhtarlığın önüne gelmişti ve muhtarı beklemeye başlamıştı. O sırada telefonu çaldı, arayan hafta sonu yanına gideceği İstanbul'daki arkadaşıydı. Cüneyt "Alo!" diyemeden arkadaşısı heyecanlı bir şekilde konuşmaya başladı.

"Cüneyt, İstanbul'da ortalık çok fena, askerler Boğaziçi Köprüsünü kapamışlar, televizyonlarda bunun darbe olduğu söylüyorlar. Ayvayı yedik, ayvayı yedik. Sakın gelme oğlum İstanbul'a."

Cüneyt şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemedi. Darbe de neydi, 12 Eylül darbesinin anlatılanları oluyordu ama hiçbir zaman can kulağıyla dinlememişti ki anlatılanları. Cevap verdi arkadaşısına,

"Otobüs biletimi aldım, ne demek gelme dostum? Birazdan AŞTİ'ye gideceğim otobüse binmek için."

Arkadaşı heyecanla konuşmaya devam etti.

"Oğlum, ne bileti diyorsun ya! Sokağa çıkma yasağı başlayacakmış,

Er Kişi Niyetine

'Darbede öyle olur.' dedi babam. Haberi duyar duymaz bankadan para çekmeye gitti zaten, arabamızda benzin de yokmuş, benzin de alacak. Sen de para çek derim ben, yedik ayvayı babamın dediğine göre," dedi arkadaşı ve kapattı telefonu. Muhtarın geldiğini gördü köy ahalisi ile.

"Haydi, Cüneyt, vatani sahiplenme günü bugündür." dedi muhtar ve devam etti. "Mürted'ten uçaklar kalkıyormuş Ankara'ya, Ankara'daki halkı vurmak için, gidelim askeriyeye hep birlikte, vatanımıza sahip çıkalım."

"Hayır, ben gitmiyorum hem bana ne vatandan. Ben İstanbul'a gideceğim hafta sonu arkadaşım ile eğlenmek için." demek istedi ama diyemedi. Kendini köylüleri ile birlikte bir aracın içinde buldu, çoktan yola çıkmış şekilde...

Mürted Hava Üssü'ne geldiklerinde askeriyeye girişinde ellerinde bayraklar ile kalabalık bir grubun toplandığını gördü. Tezahüratlar eşliğine toplanan kalabalık içeri girmeye çalışıyordu. Cüneyt de muhtarın yanı başında elinde Türk bayrağı kalabalığın heyecanına kendini kaptırmış düşünüyordu. "Bu olayı İstanbul'daki arkadaşlarıma nasıl da anlatırım, ne heyecan ama."

Toplanan kalabalık birkaç bin kişi olmuştu kısa sürede. Askeriyeye gireceklerdi birazdan. İşte tam bu sırada kulaklarını rahatsız eden, arka arkaya ateş sesleri duydu. Bu sesler tüfek sesleriydi ama Cüneyt'in bildiği, daha önce defalarca duyduğu av tüfeği ateş sesine hiç benzemiyordu. Kim, kime ateş ediyordu anlayamadı birkaç saniye, yanındaki köy muhtarının kanlar içinde yere düşmesi ile askerler tarafından kendilerine ateş açıldığını anladı ve gayri ihtiyari bir refleks ile kendini yere attı. Köy muhtarı yerde yanında kanlar içindeydi, Cüneyt ne yapacağını bilmeden bağırmağa başladı. Etrafındakiler ile muhtarı yerde sürükleyerek uzaklaştırdılar.

"Er kişi niyetine!" dedi imam.

Henüz iki gün geçmemişti 15 Temmuz gecesinin üzerinden ve Cüneyt o gece şehit düşen, geride altı çocuğunu yetim bırakan köy muhtarları Ali ağabeyinin "Haydi Cüneyt, vatani sahiplenme günü bugündür." derkenki hiç tereddüt etmeyen hâlini unutmuyacaktı.

Ankara'nın Kazan ilçesindeki direnişte Ahi köyü muhtarı Ali Anar şehit edildi.

Yazar: Bulent Onat

TEKNOLOJİ KAFASI

MUSTAFA
FURKAN

- Üniversite okuyan gençlerin “Nasıl girişimci oluruz?” sorusunun gerçek cevabını bir türlü bulamıyorsanız,
  - “Fikrim var ama nereden başlamalıyım?” diye düşünüyorsanız,
  - “Silikon Vadisi nasıl bu duruma geldi ve nasıl oluyor da girişimcileri kendine bu kadar çekebiliyor?” diyorsanız,
  - “Startup kavramı Türkiye’de nasıl uygulanabilir?” derindeyseniz,
  - “Girişimlerime nasıl yatırım alırım?” diye düşünüyorsanız...
- ODTÜ Elektrik & Elektronik Mühendisliği’ne 1. likle girip 4.00 ile mezun olan bir girişimcinin tecrübelerini aktardığı bu kitap tam sizlik.

Teknoloji Kafası Okursa...

BİR DE
BURADAN BAK

bit.ly/2oqHR2u

Türkiye Teknoloji Takımı Kuruldu! Sen Neredesin?

bit.ly/2ni58Am

Kendilerini “Türkiye’nin daha iyi bir dünya adına savunduğu tezleri daha gür seslendirebilmek, ekonomisini güçlendirmek ve her alanda bağımsız olabilmek için millî teknoloji hamlesini gerçekleştirmesinin kaçınılmaz olduğuna inanan bir grup genç girişimci ve genç profesyoneliz.” diye tanıtan, Selçuk Bayraktar’ın da başını çektiği bir grup gencin girişimi ile Türkiye Teknoloji Takımı Vakfı kuruldu. Vakfın amaçları iki ana omurgaya oturtulmuş: Birincisi ortaokul, lise ve üniversite okuyan gençlere yönelik teknik eğitimler ve atölye çalışmalarına her türlü desteği sağlamak; ikincisi ise girişimde bulunmaya çalışan teknoloji takımlarına teknik ve yatırım fonu yoluyla destek olmak. Siz de geç kalmadan başvuruda bulunsanız iyi edersiniz.

bahri karaçay
BİLİM
de

Türkiye’de bilimin halka yavaş aktarılmasından yakınmak yerine bu konuda bir şeyler yapabileceğini düşünüp bunun üzerine popüler bilim yazarlığına başlayan Bahri Karaçay’ı mutlaka takip etmelisiniz. Halihazırda TÜBİTAK Yayınları’ndan çıkan “Yaşamın Sırrı DNA” kitabıyla tanınan Bahri Hoca, aynı zamanda Moleküler Biyoloji ve bilim alanında da 15 günde 1 podcast yayınlamakta. Yoğun ilgiden dolayı podcastleri “iTunes Türkiye” sayfasında ilk sıralarda tavsiye ediliyor. Zaman kullanımı ve verimli çalışmanın nasıl yapılacağı ile ilgili çalışmalarının, kaliteli yaşamınıza destek olacağı kesin. Gerekli bilgiye ve podcastlerine kişisel blogundan ulaşabilirsiniz.

Takip Edilesi Bir Bilim İnsanı: Bahri Karaçay

BİR DE
BURADAN BAK

bit.ly/2ncmxxB

Andreas Dahlin ve doktora öğrencisi, nano yapılarla ilgili bir çalışmada tesadüfen kağıt inceliğinde elektronik ekran oluşturmada yeni bir yol keşfettiler. Mikrometreden daha ince yapıdaki bu ekran tipi aynı LED ekranlarda olduğu gibi renkli görüntü verebilmesinin yanında - zaten çok az enerji tüketen- E-kitap ekranlarının da 10'da 1'i kadar enerji çekiyor.

Sonuçları Advanced Materials'da yayımlanan çalışmadaki önemli nokta ise ekranın esnekliği. Çalışma ekranlarını rulo yapıp koltuğumuzun altına almaya çok az kaldı anlaşılır.

Esnek Ekranda Bir Eşik Daha Aşıldı

BİR DE
BURADAN BAK

trcn.ch/2mf4ltJ

On Parmakta Ne Kadar İddialısınız?

bit.ly/2meWgL7

Geçen sayımızda size on parmak yazmanın öneminden ve bununla beraber nasıl on parmak yazmanızı geliştirebileceğinizden bahsetmiştik. Bu sayımızda da çalıştığınızı varsayarak on parmak yazmadaki hızınızı nasıl test edebileceğinizi anlatalım istedik. 10fastfingers.com adresi size online olarak on parmak yazma hızınızı keşfetmenize olanak sağlıyor. Kurulumla falan da gerek olmadıkça direkt ilgili siteye giriş yapıp "start typing test" kısmına tıklayıp hızlı yazma denemelerine başlayabilirsiniz.

Bilgisayar da Bir Gün **Daktilo** Olabilir

Yazı yazma konusunda bilgisayarın getirmiş olduğu rahatlığa diyecek yok. Yanlış yazdığınızda silebilir, yazdıklarınızı kaydedebilir ve uzun metinleri kopyala yapıştır yapabilirsiniz. Peki ya bir daktilo hayranı iseniz? Bunun için tarayıcı üzerinde çalışan ve nostaljiye tam uygun bir daktilo programı olan OverType isimli bir program var. Çıkardığı ses dersiniz aynı, hatalı yazdığınızı silememe dersiniz o da var, kağıdın daktilodaki gibi sola kayması da mümkün. Hatta daktilodaki gibi olsun diye kaydetme özelliği yok, yazdır deyip pdf olarak kaydedebiliyorsunuz. Ha bu arada unutmadan, yazdıkça mürekkep de soluklaşıyor siz arada takviye ediyorsunuz. Bu duyguyu yaşamak için unicode.com/typewriter adresini ziyaret etmeniz yeterli.

BİR DE
BURADAN BAK

bit.ly/2IRMeDD

KIYMIK

ENES
YILMAZ

BRAVO SA SENİN FİK

Kullanılan uzuv gelişir, kullanılmayan körelir. Zihnimizi, kendimizi aşan meselelere yormanın bu anlamda zararı değil faydası vardır ve zaman içerisinde bakış açımızı geliştirir.

Derler ki Türkiye'de üç alan vardır ki bu alanlarda tahsil yapmak yahut meslek icra etmek gerekmez, bütün bir millet her bir ferdiyle bunların uzmanıdır: Tıp, din ve siyaset. İlk ikisi için, "Yarım doktor candan, yarım hoca da dinden eder." şeklinde gayet veciz bir söz ile mesele -en azından literatürde- hallolmuşsa da üçüncüsü için bir çözüm bulunabilmiş değildir. Belki bu çözümsüzlükten belki de son yıllarda iyice enteresanlaşan siyasi gündemden ötürü, gündelik siyasi tartışmalarda eskiye nazaran farklı söylemlerle daha çok karşılaşır olduk.

Girişte de ifade ettiğimiz gibi, toplum olarak siyaset konuşmayı çok severiz. Bilgi ve birikimimizin o konuda söz söylemeye yeterli olup olmadığını bir an olsun düşünmeksizin beylik laflar ederiz hatta gayet net hükümler veririz. Bu hususta en maharetli olan da elbette gençlerdir. Her ne kadar günümüzde apolitik bir gençlik olduğundan dem vurulsa da son tahlilde, 'boyunu aşan' mevzular konuşmakta gençlerin eline kimse su dökemeyeceğine hepimiz hemfikiriz.

Bir İngiliz atasözü "Bilgi güçtür." der ve gündelik hayatı gözlemlediğimizde görüyoruz ki bilgi sadece siyasi iktidar için değil, bireyler arasında bir sosyal iktidar aracı olarak da kullanılıyor. Bu noktada, genç-yaşlı ayırımı olmaksızın neredeyse hepimizde bulunan bir hastalığa dikkat çekmek istiyorum: "Bilmiyorum diyememek."

Haliyle bu durum, bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olma vahametini de beraberinde getiriyor.

Mış Gibi Yapmak

Ortalama bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak, içinde olduğumuz ortamda konuşulan konu hakkında kendimizden daha yetkin birinin bulunmadığını fark ettiğimiz andan itibaren enteresan bir özgüvenle konuşmaya başlıyoruz. Önemli olan bilip bilmemek değil, biliyor gibi gözükme. Yani "-mış gibi yapmak". İngilizcede güzel bir ifade var, name-dropping. Kelime bazlı olarak "isim damlatma" şeklinde çevirebileceğimiz bu tabirin anlamı, konuşmalarında meşhur ve muteber kişilerden bahsederek söylediklerine meşruiyet katmak ve bundan kendine paye çıkarmak. Daha Türkçesi, "okumuş" gibi yapmak...

Yazının buraya kadar olan kısmında, bilmek ve konuşmak kelimeleri arasındaki bağı yanlış kurduğumuzdan, daha sarıh bir ifadeyle bazı hatalarımızdan bahsettik. Fakat esasında bu yazı, yukarıdaki tarzda eleştirilerin kendisine olmasa bile dile getirilme üsluplarına bir itiraz olarak kaleme alındı. Nasıl yani? Açıklayalım.

Naçizane farklı konularla alakadar olan bir üniversite öğrencisi olarak, son dönemde daha çok karşılaştığım bazı durumlara ilişkin söylemek istediklerimiz var. Her üniversite öğrencisi gibi, arkadaş ortamında muhtemelen hayatı boyunca

AYIN UZMAN, HERKES KRİNİ MERAK EDİYORDU!

ca etki edemeyeceği bazı konular hakkında konuşurken, konuşma birden mutlak yetkisizliğe gark olabiliyor. Bu durum, başta izah ettiğimiz eleştirileri göz önüne aldığımızda güzel. Ama meseleyi yaş grubu ekseninde ele alınca, madalyonun öteki yüzü karşımıza çıkıyor.

Gençlik, idealizm ve heyecan çağıdır. Her insan kendi nispetinde, en "hızlı" yıllarını gençlik döneminde yaşar. Bu durum fizyolojik kaynaklıdır elbet ama nihayetinde zaman ve mekân fark etmeksizin, temel bir insani gerçekliktir. Bir insanın, her ne işle meşgul olursa olsun gerek zihni gerek fiziki olarak en verimli dönemi gençlik yıllarıdır. Bundan dolayı, genç kadrolara sahip olmayan bir sosyal veya siyasal hareketin başarıya ulaşmasının çok zor olduğu sürekli olarak ifade edilir. Bu bağlamda, gençlerin bazı "akıl kârı olmayan" işleri yapmalarının yanlış olması bir kenarda, gerekli bile olduğunu iddia edebiliriz. Bu noktadan sonra müsaadenizle, bu yanlış anlaşılmaya çok müsait cümleyi ve anlatmak istediklerimizi örneklerle izah etmeye çalışalım:

Boyundan Büyük Meseleler Konuşmak

Türkiye'nin ve dünyanın güncel siyasi gündeminde, gençler olarak konuşma liyakatimizin olmadığı birçok konu var. Bunun bir yönü bilgi, diğer yönü de tecrübe eksikliğimiz diyebiliriz. Buna ilişkin, bu konuları konuşmanın siyasetçilerin görevi olduğunu ifade eden ve bazen de başlık olarak seçtiğimiz cümledeki üslupla tezahür eden eleştiriler sıkça geliyor. Burada şunu hatırlatmak isterim ki, bugün yönetim erkini elinde bulunduran insanların kahir ekseriyeti emin olun gençlik çağında bu meseleleri konuşu-

yordular. Burada tabii ki kişinin asıl vazifelerini ihmal edeceği derecede bir durumdan yahut sırf konuşmuş olmak için konuşmaktan bahsetmiyoruz. Fakat biz biliyoruz ki, kullanılan uzuv gelişir, kullanılmayan körelir. Zihnimizi, kendimizi aşan meselelere yormanın bu anlamda zararı değil faydası vardır ve zaman içerisinde bakış açımızı geliştirir.

Basit bir örnek verelim; İstanbul'daki trafik ve ulaşım sorunundan herkes gibi mustarip bir gençsiniz. 15 yaşından itibaren, toplu taşımada ve özel araç içinde olduğunuz sürede insanların davranışlarını ve algılarını gözlemleyerek kendinizce buna kafa yorarsanız, takdir edersiniz ki 40 yaşına geldiğinizde, henüz o yaşta belediyede görev alarak yeni kafa yormaya başlayan birinden çok daha makul fikirler ortaya atma şansınız olur. Bununla birlikte, örneğin özel hayatımızla ilgili bir karar alacağımızda biraz zaman geçmesini bekleriz ki o fikir zihnimizde demlensin, belli bir süre boyunca karşılaştığımız durumlarla mukayese edelim. Bu elbette yönetimle ilgili durumlar için de gereklidir.

Gençlik Bilinci

Şu an Türkiye'de ilk, orta ve yükseköğrenimde kayıtlı öğrenci sayısı 20 milyonun üzerinde. Toplam nüfusun 80 milyon olduğunu düşünürsek bunun ne kadar önemli olduğu aşikâr ve sürekli gençlik alanında birçok çalışmanın eksikliğinden yakınıyoruz. Bu noktada -kendimi katarak söylüyorum ki- gençler maalesef çok büyük bir kitlenin içinde olduğunun ve bunun gücünün farkında değil. Örneğin, yeni bir mesele gündeme geldiğinde "Gençler ne düşünüyor?" başlıklı haberler yapılır. Tabii bu haberlerin yapıldığı şekilleri eleştiriye açık ama odak noktamız şu olmalı:

Ben genç isem, benim söyleyecek sözüm ve bunun bir karşılığı olmalı. Bugün üniversitelerde birkaç öğrencinin inisiyatifleriyle ortaya çıkan en basit bir etkinlik televizyonda haber olabiliyorsa, her bir fert olarak gençlerin belirli bir etkiye sahip olduklarını gösterir. Tabii ki bu her şey demek değil, dolayısıyla hayal âlemine kapılmamak gerekir fakat gençlerin kendi inisiyatifleriyle ortaya bir şey koymaları çok önemli ve bunun yolu da "kendini aşmaya çalışmak"tan geçiyor.

Meşru Dairede Kalmak

Daha önce de belirttiğimiz bilgi eksikliği konusuna tekrar gelelim. Gençler olarak; ufak bilgi kırıntılarıyla tarihî hadiseler hakkında oldukça orijinal çıkarımlar yapmayı, sadece bir kitabını -o da üstünkörü- okuduğumuz bir yazarı göklere çıkarmayı/yerin dibine sokmayı çok severiz. Bunun çok hoş bir şey olmadığı ortada. Fakat burada, buna alternatif gündemlerin ne olduğunu sorgulamak gerektiğini düşünüyorum. Tarih konuşmak yerine futbol konuşuyorsak, yazarlardan şairlerden bahsedeceğimiz magazin dünyasındaki ünlülerden bahsediyorsak bunu kabul edemeyiz. Demek istediğimiz, faydalı ve meşru dairenin çevresinde bulunmak her halükarda daha sağlıklıdır.

Velhasıl-ı kelam; aldığımız eğitim, bildiğimiz yabancı dil veya okuduğumuz kitaplardan dolayı kimseyi hakir görüp kibirli olmayalım ama sahip olduğumuz niteliklerin de farkında olalım ve düşünelim, üretmeye çalışalım. Samimi bir şekilde bunu yaparsak, vakti gelince birilerine faydamız dokunacaktır.

RÖPORTAJ:
MUSTAFA FURKAN
ENES YILMAZ

İMAM HATİP'TEN TRT'YE UZANAN BİR YOL...

İmam-hatip sizin için ne ifade ediyor? O yılları özleyiyor musunuz?

11 yaşından 18 yaşına kadar 7 yıl boyunca yatılı okudum. O yıllarda Milli Gençlik Vakfı'nın içinde çalışıyorduk, okulda bir yapılanmamız vardı orada görev alıyorduk. Tabii o yıllar siyasi olarak da Refah Partisinin, Milli Görüş'ün muhalefetten iktidara yürüdüğü yıllardı. Bizim mezuniyetimiz 28 Şubat'a denk gelmişti. Bizler, 28 Şubat'ı mezun olmadan hemen önceki sene yaşamaya başladık. Yatılı olduğum o yedi yıl hayatımın en güzel yıllarıydı. Çok büyük dostluklar, arkadaşlıklar edindim. 11 yaşından beri kardeş gibi bildiğim, onların da beni bildiği arkadaşlar bunlar. O dönem edindiğim arkadaşlıklarımın hepsi hâlâ devam ediyor. Bu arkadaşlarla buluştuğumuz zaman

hesapsız konuşuyoruz. Bu dünyaya, makama, mevkiye, ekonomiye, ticarete, siyasete dair bir endişemiz olmadan buluşuyoruz. 25-26 yıl önceki dostluklarımıza dayanarak birbirimizle muhatap oluyoruz. Bu o kadar güzel bir duygu ki tarif edilmesi bile zor. Bir kardeşinizle yaşarsınız, ailenizle yaşarsınız en fazla bu duyguyu. Benim kardeşim de İmam Hatip'te yatılıydı. O da ben de kardeşliği orada yaşadık. Hafta sonu eve gidebilen şanslı yatılılardandık. Hafta sonu eve gidemeyen arkadaşların durumu daha zordu. Bugünkülerle kıyaslanamaz ama elhamdulillah o zamanın şartlarına göre imkânlarımız çok iyiydi. İmam Hatip, başlayan biten bir şey değil, hayatın boyunca devam eden bir şey. İmam Hatip benim için, hayatımın başlangıcı ve muhtemelen de bitişimin de dâhil olacağı bir yolculuk.

TRT 1 ve TRT World' ün de içinde olduğu 11 kanaldan sorumlu olan TRT Genel Müdür Yardımcısı İbrahim Eren, bu sayımızın "Aynı Sırayı Paylaşanlar" konluğu...

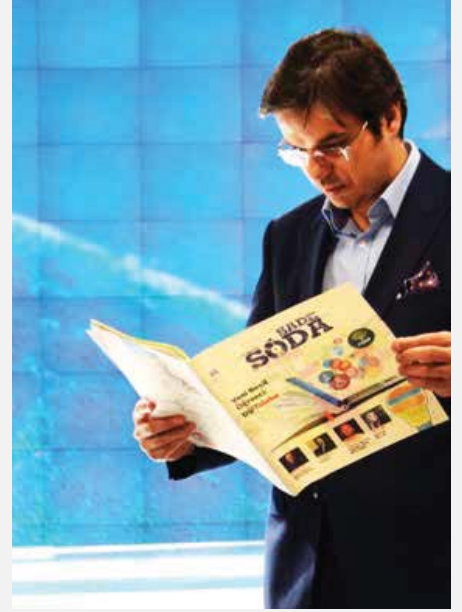
Lise veya üniversite yıllarınızda bugünkü projelerinizin hayalini kurar mıydınız? Bize hayal kurmanın önemini anlatır mısınız?

Elbette hayal kurardık ama lise yıllarında kurduğumuz hayaller bugünkü projelerin hayalini kurmaktan daha çok, Türkiye'nin geleceği ile ilgili, ümmet için kurduğumuz hayallerdi. O günler, zalimlere engel olmayı, mazlumların yanında olduğumuzu hayal ettiğimiz günlerdi. Dünyadaki bu dengesiz düzeni değiştirebileceğimiz, zulümleri bitirebileceğimize inandığımız günlerin hayalini kurmuştuk. Kariyer planı hiç yapmadık.

Televizyon lise yıllarında çok ilgimi çekse de helallik-haramlık endişesinden dolayı girmedim bir alandı. Kişisel olarak üniversitede de bir kariyer planı hiç yapmadım, hamdolsun. Bundan da memnunum. İmam Hatip yıllarından sonra bir şekilde ucundan köşesinden bulaşmış olduktan sonra kader bizi buraya kadar getirdi. Bugünkü bulunduğum mevkii de isteğimle geldiğim bir yer değil. Vazife verildi, geldik, elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyoruz. Ayette "ulî-l-emri minkum" diyor, biz de ulû'l emr olanlara biat ettik ve Ankara'ya geldik. Allah'ın takdiri. İnşallah imtihanımızı veriyoruzdur.

Genç yaşta Diriliş Ertuğrul, Filinta, Seddülbahir, TRT TV filmleri ve Payitaht Abdülhamid gibi kaliteli dizi ve filmlerin, TRT World ve TRT Belgesel gibi yeni ve özgün kanalların ortaya çıkmasında ciddi rol oynadınız. Bununla birlikte hâlen, TRT'nin TV kanallarından sorumlu genel müdür yardımcılığı gibi yoğun ve meşakkatli bir görevi ifa ediyorsunuz. Medya sektöründeki bu başarılarınızı neye borçlusunuz?

Allah'ın takdiri. Ayette "ve mâ tevfikî illâ bilâh" "Başarı ancak Allah'tandır." diyor. Bu başarıyı Allah'a borçluyum, borçlu olduğum bir şey yok. Tamamen kader kısmet. Dünyada başarı dediğimiz şey, bulunduğunuz konjonktürde, yaptığımız işlerin bir sonucu. Ben, ülkenin batan bir zamanında, Osmanlı'nın son yıllarında, Abdülhamid Han zamanında, bir görevli olsaydım eğer, ne yaparsam yapayım sonuçta başarılı olamayacaktım. Yani takdiri ilahi. Milletlerin bir ömrü, eceli var. Şimdi de Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayip Erdoğan'ın liderliğinde, Allah onu vesile etmiş, ona nasip etmiş, yükselen bir Türkiye var. Bizlerde bu süreçte ipin ucunu

bir yerden tuttuk. Onunla beraber yükseldik. Hadisi şerifte "Devlet görevliliğine talip olmayınız, talip olduğunuz takdirde yalnız başınıza bırakılırsınız. Ancak görev size tevdi edilirse Allah ve Resulü yanınızda olur." deniyor. Bana bu görevler tevdi edildiği için, talip olmadığım için de hadisi şerif mucibince Allah ve Resulünün yardımcı olduğunu düşünüyorum. Niyet önemli, tabii gayret de önemli. Elimizden gelen tüm gayreti de sarf ettik, sonucunda da başarılı işler çıktı hamdolsun. İnşallah devam eder, hayırlısıyla.

Bir önceki soruda bahsettiğimiz yapımlar, esas itibarıyla Türkiye'de daha önce benzeri yayınlanmamış, tarihi konuya edinebilecek tarihi kendi perspektifimizle ele almayan yayınlardı. İlk defa TRT'nin bir devlet kanalı olarak kendi tarihiyle barışık yapımları kaliteden ödün vermeksizin ortaya koyması, insanların büyük beğenisini topladı. Bu yapımların hazırlık aşamalarında böylesine büyük ilgi görmesini, insanların tarihiyle barışık sinema ürünlerine rağbet etmesini bekliyor muydunuz?

Bir ilgi olacağını bekliyorduk tabii ki ama bu kadar büyük bir ilgiyle karşılaşacağımızı tahmin etmiyorduk. Nitekim işlenen her bir konu bizim manevi olarak kodlarımızda zaten mevcut. Değer dünyamızda karşılığı olan şeyler. Bu anlamda, bu yapımlar bizler için birer nasip ve şükür meselesi de oldu aynı zamanda. TRT olarak, hataları tekerrür ettirmeyecek bir bilinç inşası, aslını inkâr et-

Genç kardeşlerimize tavsiyem, her zaman niyetlerini halis tutsunlar, doğru işler yapmaya çalışsınlar. Hayatlarında, karşılarına birçok imtihanlar çıkacak. Özellikle iş yerinde, kariyer yolunda... Bunlara karşı, kendi aleyhlerine dahi olsa her zaman doğruyu yapmaya çalışsınlar.

meven ve geçmişiyle barışık nesiller yetiştirebilmek için elimizden geleni yapıyoruz. Ecdadın her birinin dönemi ve yaşadıkları bizler için birer ders niteliğinde kuşkusuz. On yıl öncesine kadar doğru bir biçimde öğrenmeye imkân bulmakta zorlandığımız değerlerin bugün anlatanı olmak bu açıdan oldukça önemli. Bu anlamda, Sayın Cumhurbaşkanımızın vizyonu, özgüveni ve feraseti bizlere yol gösterdi, cesaret verdi. Bizler sadece özümüzün hatırlatmasını yaptık.

TRT World'ün hayata geçmesinde çok büyük emek verdiniz. Bu kanalı kurmaktaki amacınız, kanalın vizyonu, yayın politikası ve kuruluş süreci ile ilgili biraz bilgi verebilir misiniz?

TRT World'ün amacı, haberin merkezine ayırım yapmadan "insani" koymak. Mazlum coğrafyadaki insanların sesini din, dil ve ırk ayrımı olmaksızın tüm dünyaya duyurmak. Bu anlamda, suni son dakikalar peşinde koşmadan, toplumlar arasında ayırım yapmadan ve hiç kimseyi ya da hiçbir oluşumu etiketlemeden, sadece görüneni değil sebep olanı da ön plana çıkaracak bir vizyon belirledik. İngilizce haber yayını yapan onlarca televizyon var. Bunlardan izleyici çekebilmek için farklı bir yayın politikası belirlemek ve hedef grubun iyi seçilmesi gerekiyor. Bunun için ilk olarak pazar araştırmalarına öncelik verdik. Olanın dışında neler sunabileceğimizin üzerinde durduk. Uluslararası yayıncılık konusunda uzman isimlerden gerekli danışmanlıklar aldık. Hâli hazırda yayın yapan kurumların hatalarını ve önde oldukları durumları tespit ettik. Daha sonra çekirdek bir kadro ile bir proje yönetim ofisi kurduk. Öyle ki bu plan, binlerce basamaktan oluşuyor.

Teknolojiye ayak uydurmak ve altyapıyı sorunsuz kurmak bir yana, en fazla yoğunlaştığımız konu çalışacak personelin seçilmesi noktasında oldu. Kanalımızın çalışmalarını duyurduğumuzda dünyanın

farklı noktalarından binlerce insan iş başvurusunda bulundu. Profesyonel insan kaynakları şirketleri aracılığı ile bu başvuruları değerlendirdik. Adaylar ile yüz yüze mülakatlar gerçekleştirildi. Tüm bunlar kulağa kolay gibi gelse de dünyanın dört bir yanından gelen bu başvuruları profesyonel kurallar çerçevesinde değerlendirmek insan kaynakları ekibinin aylarını aldı. Ayrıca uluslararası headhunterlar ile birlikte büyük yayın kuruluşlarından transferler yaptık. 200'ün üzerinde editöryal, 200'ün üzerinde de teknik kadro ile 500 kişilik bir ekip oluşturduk. İstanbul'un yanı sıra Londra ve Washington'da büyük stüdyolar oluşturuldu. Gelecek günlerde inşallah, TRT'nin Kudüs, Tahran, Moskova'daki bürolarını da kullanmayı, global anlamda tamamen uluslararası haber anlayışıyla hareket etmeyi umuyoruz. Bu hedefimize bugünden yarına ulaşmak mümkün olmayabilir ama biz en başından beri buna motive olduk. Bütün çalışmalarımızı buna göre yaptık. Doğru, tarafsız ve insan odaklı yayın politikamızla kısa süre içerisinde, dünya devleri arasında gireceğiz inşallah.

Biraz da TRT Belgesel'den bahsetmek istiyorum. TRT Belgesel'in bu kadar kısa sürede belgesel sevmeyenlerin dahi keyifle izlediği bir kanala dönüşmesindeki sır nedir?

Dünyadaki örneklerini doğru okumak çok önemli. Medeniyetimize en uygun türde belgeselleri içerik ve yayın kalitesi bakımından büyük bir özveriyle takip ediyor, bu işte hem liyakat hem ehliyet sahibi arkadaşlarla çalışmaya niyet ediyoruz. Niyetimizin halis olması belki de bu başarıların en büyük kaynağı.

TRT'nin önümüzdeki günlerde hayata geçirmeyi planladığınız yeni projeleri hakkında, Sade Soda okuyucularına özel ipuçları verebilir misiniz?

Medeniyetin en büyük yapı taşlarından birini kültür oluşturuyor hiç kuşkusuz. Bunu dikkate alarak, bir kültür kanalı kurmaya niyetlendik ve bunun için hummalı bir hazırlık sürecindeyiz. Şu an için içerik, stüdyo, teknik alt yapı çalışmalarımız devam ediyor. Böylelikle yeni bir kanalın kuruluş sürecinde olduğumuzun haberini vermiş olayım.

Medya sektöründe kendini geliştirmek isteyen genç arkadaşlara tavsiyeleriniz nelerdir?

Öncelikle işe hayır niyetlerle çıkmak lazım. Medya bir şeyi anlatım aracıdır. Neyi anlatacaklarına baştan karar versinler. Neyi anlatacaklarına baştan karar verirlerse gidecekleri yol belli olur. Bunu belgeselle mi haber ile mi sinemayla mı anlatacaklar o daha netleşir. Ondan sonra da anlatacakları şeyi en iyi şekilde anlatmaları için, kendilerini geliştirmeye çalışsınlar. Bu işin mükemmeli yok. Bu iş göreceli bir iş, zamana göre de göreceli bir iş. Yani hem zamansal, hem mekânsal, türlere göre, coğrafyalara göre değişen bir güzellik algısı da var, evrensel bir dili de var. Bu noktada mevcut sisteme göre en güzeli yapmaya çalışmaktan ziyade, kendilerinin eksiklerini gidermeye çalışsınlar ve doğru bir şeyi anlatmaya niyet etsinler. Allah yollarını açar.

Genç kardeşlerinize neler söylemek istersiniz?

Genç kardeşlerimize tavsiyem, her zaman niyetlerini halis tutsunlar, doğru işler yapmaya çalışsınlar. Hayatlarında, karşılarına birçok imtihanlar çıkacak. Özellikle iş yerinde, kariyer yolunda... Bunlara karşı, kendi aleyhlerine dahi olsa her zaman doğruyu yapmaya çalışsınlar. Doğrudan ayrılmasınlar ve hedef olarak da her zaman millî, manevî duyguları öne çıkartacak, vatanını sevecek, sevdirecek işlere yoğunlaşmaları lazım. Zira dünyadaki kötülöklere, zulümlere engel

olunacaksa, bunların yolu doğru insanlarla doğru işler yapmaktan geçiyor. İlk başta kendimizi geliştirmemiz gerekiyor, eksikleri gidermemiz gerekiyor. Ama bu eksikleri giderirken, kendimizi yetiştirirken de başarılı olmayı birinci hedef olarak görmemek gerekiyor. Başarılı olmak bir sonuçtur. Siz doğruyu yaparsınız, elinizden gelenin en iyisini yaparsınız, başarılı olursunuz, olmazsınız o ayrı mevzu. O yüzden genel kabul gören ama aslında dünyada geçici olan günümüz şartlarına göre değil, Allah'ın koyduğu evrensel hukuk nizamına göre düşünüp kararlarını vermeleri lazım.

Bir zamanlar çeşitli ülkelere ticaret için seyahat eden bir tüccar varmış. Bu tüccar işini gayet iyi bilen ve yaptığı işin hakkını veren bir kimseymiş. Mal sahipleri onunla ticaret yapmaktan çok memnun olurlar, ona güvenirlermiş. Bu tüccar efendi yine bir gün işi icabı bir şehirden bir şehre giderken hanımının yolda atıştırsın diye cebine koyduğu Çorum leblebilerini yiyormuş. Tüccar Çorum leblebisine bayılır, hem ticaretini yapar hem de ailesi ve kendisi için çuval çuval satın almış. Hanımı da bunu bildiği için eşinin cübbesinin sağ cebine avuç avuç Çorum leblebisi doldurmuş. Yola çıktığında tüccar bunu görünce çok sevinir, içinden hanımına dualar edermiş.

Günlerden bir gün, bizim tüccar yolda giderken bir yandan leblebi yiyor bir yandan da leblebilerin arasına karışan nohutları ayağıyla vurarak uzağa atmaya çalışıyormuş. Yoluna böyle devam ederken yine cebinden aldığı leblebiler arasındaki iki nohutu ayağıyla hızlı bir şekilde vurarak uzağa atmış. İşte ne olduysa o sırada olmuş.

Nohutları attığı taraftan büyük bir sesle ateşsiz bir duman yükselmiş ve bir cin ortaya çıkmış. Cin, sinirli bir şekilde bizim tüccara bakmış ve şöyle demiş:

-Ey katil adam, seni öldüreceğim. Sen az önce benim çocuğumu öldürdün. Ben de seni öldüreceğim.

Tüccar ne olduğunu anlamayarak şaşkın bir şekilde:

-Ben senin çocuğunu nasıl öldürebilirim ey cin, demiş. Bunun üzerine Cin:

-Dengesizce etrafa attığın iki nohut parçası benim yavrumun göğsüne isabet etti de onu öldürdü. Vallahi seni öldüreceğim çünkü sen benim evladımı katlettin, bu benim hakkımdır, diyerek bizim tüccarın üzerine yürümüş. Tüccar:

-Ey cin, tamam, doğru söylüyorsun. Beni öldür ama senden bir isteğim var. Ben bir tüccarım ve borçlu olduğum insanlar ve üzerimde mallar var. Eğer izin verirsen ben gidip borçları kapatıp ailemle vedalaştıktan sonra yanına geleyim. O zaman beni öldürsün, demiş.

Cin, tüccarın teklifini kabul etmiş ve bir sene sonra aynı yerde buluşmak için anlaşmışlar. Tüccar bu olay üzerine memleketine gitmiş. Borçlarını kapatmış. Helallik alması gereken yerleri ziyaret etmiş. Yaşadığı durumu ailesine anlatmış ve tam bir sene

sonra ailesiyle vedalaşarak cinle buluşacağı yere gelmiş. Bir ağacın altına oturmuş ve cini beklemeye başlamış. O sırada oradan ceylanıyla geçmekte olan bir şeyh tüccara yaklaşmış ve ona durumunu sormuş. Tüccar olan biteni bu şeyhe anlatmış. Şeyh bunun üzerine bu olayı görmek için tüccarla birlikte oturup beklemeye başlamış.

Bir zaman sonra yanında iki köpeklerle bir şeyh daha çıkmış. Aynı durumu ona da anlatınca o da ağacın gölgesine oturup onlarla birlikte beklemeye başlamış. Daha sonra yanında katır olan bir şeyh daha gelmiş. Tüccar, ona da durumu anlatınca o da cini beklemeye başlamış.

Ağacın altındakiler bir müddet daha bekledikten sonra cin bir anda elinde keskin bir kılıçla ortaya çıkmış. "İşte anlaştığımız gün geldi." diyerek tüccarı öldürmeye niyetlenmiş. Tam bu sırada birinci şeyh şöyle de-

miş:

-Ey Cinlerin Padişahı! İzin verirsen bir hikâye anlatayım, eğer hikâyeyi beğenirsen bu adamın kanının üçte birini akıtma.

İfrit biraz düşünmüş, şeyhin sözünü hiç de mantıklı bulmamış. Demiş ki:

-Ey Şeyh, sen iyi birine benziyorsun ama dediğini beğenmedim. Şimdi sen başlarsan bu yanındaki ikisi de üçte birini akıtma diyerek birer hikâye anlatır, bu adam kurtulur.

Ve bizim tüccarı oracıkta öldürüvermiş. Sonra da "Hadi bana eyvallah!" diyerek ortadan kaybolmuş. Yanında ceylan olan şeyh, iki köpek olan şeyh ve katır olan şeyh öylece arkasından bakakalmışlar cinin. Tüccarı yıkayıp orada cenaze namazını kılmışlar. Arkasından bir Yasin Suresi okuyup vedalaşarak ayrılmışlar.

TÜCCAR VE CİNİN HİKÂYESİ

MESELA
YANI
MUSAB
YILMAZ

Gençliğe Değer

BIZLERE GÖNÜL VER

"BEN
NE YAPABİLİRİM?"
DİYE
SORANLARA...

Linke tıklayarak
Gönüllülük Formumuzu
doldurun, Gençliğimiz,
Geleceğimiz için birlikte
gayret edelim.

öndergenç

f t i ondergenclik

Gençlik;
İman, heyecan, mücadele ve kahra-
manlık çağıdır. Gençliğe mutlaka o
hisleri tatmin edecek bir İSTİKAMET
verilmelidir. İşte bizim hareketimiz
gençliğe en ulvi, en mukaddes heye-
can yolunu göstermektir.

A. TEVFIK İLERİ

SADE
SODA 43

BU S K E E

SEFA
ÇETİNKAYA

Bana “Ne yapmalı?” diye sordun.

Tüm hücrelerimin, etrafında tavaf yaptığı soruyu yakaladın.

Ne yapmalı?

Nefsime söylediklerimi bildireyim. Belki ucundan tutarsın.

Kâğıttan mâmul fikirlerin şerrinden Allah’a sığınarak,

Bismillah,

Öncelikle öğrenme faaliyetinde pasif olduğun mekânları terk et.

Kanunlar bedenine orada olup öğretmenin yoklamasına “burdayım” demeni istiyor o kadar.

Öğretmen yerine muallim ara. Ya da öğretmenlerinin muallim olan tarafını yokla.

Unutma! Talebe olmayan muallim sesi duyamaz.

Sana “data bank” muamelesi yapanlardan kaç. Bedeninin sınıfta olmasını isteyen sistem, zihnine de engel olamaz ya.

Unutma! Muallimin olduğu yerde eğitim-öğretim olmaz. O eğitim-öğütüm olur. Düşünsene 2016-2017 eğitim ve öğütüm yılı...

Sen tâlim ve terbiyeyi ara.

Öğrenmeyi öğren!

Kendine “flash bellek” muamelesi yapılmasına izin verme. Bilgi aktarılan değil bilgiyi izleyen, bulan, tahkik eden ol. Aktif ol.

Kabiliyet yoklamasına mizacını çağırdığın yerde fitratını ihmal etme. Fitrat değişmez ama mizacın “yola” gelebilir. Yola gelebilecek olanı “yolsuz” insanlarla/insanlarda harcama.

İşinin Müslüman olması seni kâmil manada Müslüman kılmaz. Hatırlasana Ümeyye b. Ebi’s-Salt es-Sekafi’nin şiiri hakkında Allah Resulu aleyhisselam “Onun şiiri Müslüman olmuştu.” demişti.

Cevizin kabuğunu değil içini yiyorsun. İçine talip ol fakat unutma kabuk olmazsa “iç” olmaz. Kabuğuna saklanmış “iç”leri ihmâl etme.

Allah Resulü aleyhisselam ne demişti: “Makamın, okuduğun/anladığın son âyetin olduğu yerdedir.” Yani oku, tefekkür et, yaşa ve yüksel. Kökü Kur’an olan bir iklimin gövdesi sünnettir. Kök, gövde ile iletim yapmazsa ne dal kalır ne meyve.

On dört asırlık müktesabâtın üzerinde dilenci olma. Tanı, tanıt. Tanıtmanın yaşamaktan geçtiğini, yaşamadıklarının “satıcısı” olacağını unutma.

Kelimeler düşünce ufkunuzun mimarlarıdır. Ne kadar kelime, o kadar tefekkür. Lügatine sahip çık. Peyami Safa’nın “Kültür, cihadın diğerlerinden daha aşağıda değil.” mealindeki ifadelerinin izini sür. Ve Cemil Meriç’in “Kitap değil isim okuyun.” uyarısını dikkate almadan rafına, safına, dimağına kitap alma. Kitabın lügatine yaklaşırken yine üstadımız Meriç’in kelimeler ile ilgili olarak “Bir sarraf titizliği içerisinde elime alıyor, öpüyor, kokluyor ve tadıyorum...” ifadesini hatırlatayım.

Sana koltuk malzemesi yapan sistemin müfredatına, itirazını “hikmet” aramana neden olacak fiiller ile yap. Fiillerini sözüne şahit et. Hikmetin olmadığı bir zeminde kurulan kadroların “sürü” olacağını bilerek kadro al. Yoksa sen de bir “yol” almak zorunda kalma.

“Yararlı mı?” sorusundan önce “Ahlâki mi?” sorusunu sor. Sor ki abdestin bozulmasın.

Belki bir zaman “Nasıl yapmalı?” diye de sorarsın.

Selametle,

Hoşça kal.

**“KELİMELER
DÜŞÜNCE
UFKUNUZUN
MİMARLARIDIR.”**

VE DÜNYA BİR DAKİKALIĞINA GÜZELLEŞİYOR

Bu sayımızın pek hassas konusu olan duyarlılığı işlerken es geçemeyeceğimiz iyilik projelerini sizinle paylaşalım istedik. Kim bilir dünya bir dakikalığına güzelleşir ve hep öyle kalır belki...

LEYLA'DAN SONRA

Onkoloji servisi ziyaretlerinden birinde tanıştıkları Leyla'nın minicik dileğini gerçekleştirmek ve daha nice çocuğun tebessümüne aracı olmak parolasıyla yola çıkan üç tıp öğrencisinin temel adımlarını attığı, Leyla'nın vefatıyla arkalarında daha fazla pişmanlık bırakmamak adına süreci hızlandırarak kurduğu, şimdi ise Türkiye'nin birçok yerindeki tıp fakültelerinde aktif olarak ziyaret yapan, kronik hastalıklı çocuklarla kaliteli vakit geçiren ve dileklerinin gerçekleşmesine aracı olmaya çalışan tıp öğrencilerinden oluşan bir ekip Leyla'dan Sonra ekibi. İstanbul (Çapa) Tıp Fakültesi'nde başlamış olup şu an proje şu anda 42 fakültede aktif ve bu zamana dek 2,953 çocuğun hayalleri gerçekleştirilmiş. Bu hayaller bir oyuncak, öğrenme hayalleri kurulan bir enstrüman ya da okunmayı bekleyen bir kitap olabildiği gibi bir ünlüyle tanışıp imzasını almak, bir gezi, bazen de sadece patates kızartması yemek gibi minik bir istek olabiliyor. Siz de bu hayallerin bir parçası olabilirsiniz.

1 ÇOCUK
DİLEK

www.leyladansonra.com

f t i s /leyladansonra

OKUSAN SEVERSİN

Merhaba, Ben Cihan Demir;

Projenin fikir sahibi ve web sorumlusuyum. İş yerine sürekli toplu taşıma araçları ile gidip gelen biriyim. Bu süreçte insanların cep telefonları ile olan bağı cidden moralimi bozuyordu. Ne yapabilirim düşüncesi içinde aklıma kitaplığım geldi. Bir kez okuyup rafa kaldırdığım kitapları insanlara hediye ederek tekrardan okunmalarını sağlayıp insanları kitapla tanıştırebileceğimi düşündüm. Projemi arkadaşlarım ile paylaştım. Web sitemizi kurduk, etiketlerimizi tasarladık, bütçemizden kesinti yapıp yeni kitaplar aldık ve sokağa çıktık. Şimdiye kadar yaklaşık 600 kitabı özgür bıraktık, binlerce kitabı okullara gönderdik, hızımızı alamadık kardeş okullar seçip bu okullara sürekli yardımlar bulmaya çalıştık. Böyle mutlu mesut bir aileyiz. Tek bir gayemiz var, o da şehri kitapla buluşturmak :) Siz de okuduğunuz kitapları özgür bırakmak isterseniz lütfen sitemizi ziyaret edin. (Emeği geçen arkadaşlarım diğer arkadaşlarım: Zekiye Koç, İrem Ceren Atik, Olgun Kaya, Özlem Koç, İsa Güney, Eda Güney, Rüya Demir, Gamze Bakır, Öznur Gırlangıç.)

TEBESSÜM KAHVESİ

Tebessüm kahvesi Üsküdar Belediyesi'nin tüm dünyada ses getiren sosyal sorumluluk projesi. 2016'da açılan Tebessüm Kahvesi'nde 10 down sendromlu personel garsonluk yapıyor. Üsküdar Burhan Felek köşkünün bahçesinde hizmet veren Tebessüm Kahvesi her gün konuklarını ağırlıyor. Günün her öğününde usta aşçıların yemeklerini, kahvelerini Tebessüm Kahvesi'nin her daim taze çayını down sendromlu gençlerin servisi ile tatmak mümkün. Sizce de çok güzel değil mi?

FMK HAREKETİ

Faili Meçhul Kıyak, Tunç Kılınç'ın başlattığı anonim bir iyilik hareketi. Tanımadığınız birilerine ufak bir iyilik yapıyorsanız, yanına siteden indirip cüzdanınızda taşıyabileceğiniz bir kart iliştiyorsunuz ve o kişi bunu kimin yaptığını bilmiyor. Çıkar düşünmeksizin kıyak yapmak ve o kişinin mutlu olmasını sağlamaktan söz ediyorlar. Kartın üzerinde size ait olduğunu gösteren bir ifade yok, sadece iyilik hareketini anlatan ve devamlılığı sağlayıcı bir içerik var. Kart, oyunun bulaşıcılığı ve devami için gerekli. (Bir de "Aa bak birisi burada ne unutmuş." denmemesi için!) Denemeye değer mi?

İZLE

TRT İyilik Kulübü Programı

İLGİNÇ SAYI: ■

PI

SERHAN
BÜYÜKKEÇECİ

Şaşırtıcı, sırlarla dolu, sonsuz... Pi sayısını özetleyen birkaç kelime. Yüzlerce, hatta binlerce yıldır bilim adamlarını meşgul eden, hayrete düşüren pi sayısını ilginç kılan nedir? Özel kutlama günü ve adına dernekler olan bu gizemli sayı, neden çok özeldir?

Kısaca, bir dairenin (veya çemberin) çevre uzunluğunun, çapına bölünmesi ile elde edilen bir sabit sayıdır pi. Dairenin büyüklüğü mühim değildir ve sonuç her zaman aynıdır.

Pi sayısının en belirgin özelliği, "irrasyonel", yani sonsuza kadar giden devirsiz bir sayı olmasıdır. İlk bakışta rastgele (!) sayılardan oluşan bir dizi gibi görünse de pek çok bilim adamı ve özellikle de filozof, pi sayısının ilâhî mesajlar içerdiğini düşünmesi, araştırmalara "manevî" bir hava katmıştır.

Sembol olarak Yunan alfabesinin 16. harfi olan "p" kullanılmaktadır. Çünkü Yunanca "Perimetier" (çevre) kelimesinin ilk harfidir. Başlangıçta, zaman zaman farklı semboller kullanılsa da şimdiki kullanımı, Euler tarafından yaygınlaştırılmıştır. 1700'lü yılların sonlarında matematikçi Euler "π" sembolünü, bir kitabında kullanarak tüm dünyaya kabul ettirmiştir.

Kâinattaki en mükemmel geometrik şekillerden biri sayılan daire, bilim adamlarına göre birtakım mesajlar içermeliydi. Atomdan yıldızlara kadar pek çok cismin küre (izdüşüm olarak daire) şeklinde

olması, mikro ve makro âlem arasındaki ilişkiyi, daha ilginç kılmıştı. Uzayın da küre şeklinde olması, kuvvetle muhtemeldi. Dolayısıyla daireden yola çıkarak elde edilen en mühim keşif ise belki de pi sayısı oldu.

Geçmiş, milattan 2000 yıl öncesine kadar dayanıyordu. O dönemlerde Babililer, pi sayısını 3,125 olarak hesaplamışlardı. Çağdaşları Mısırlılar ise 3,1605 değeri ile işlem yapıyorlardı. Şu an bir trilyondan fazla basamağı hesaplanmış olan pi, 3,1415926535897932384... şeklinde sonsuza kadar gitmektedir. Aslına bakılırsa o dönemin hesaplama araçlarına göre gayet iyi sonuçlar bulduklarını söyleyebiliriz.

Mısırlılardan bin yıl sonra Çinliler 3 üzerinde ısrar edip ona göre uygulamalar yaptılar. 13. yüzyıla kadar matematikçiler (kısmen bazı fizikçiler), yine 3 civarında sonuçlara ulaşıyorlardı. O yılların önemli matematikçilerinden Fibonacci, gerçek değere o zamana kadar en yakın olan 3,1418 sayısını bulmuştu. 15. yüzyılda Türk-İslam dünyasının büyük astronom ve matematikçisi Gıyasüddin Cemşid, on altı basamağa kadar ulaşmıştı. Batılı matematikçiler, ancak 200 yıl sonra on altı basamağı elde edebiliyorlardı. Daha sonra, 17. yüzyılın sonlarında 32, 18. yüzyılda ise 140 basamağa kadar doğru

BİR DE
BURADAN BAK

hesaplandı. 1946 yılında, ilk bilgisayarlardan olan ENIAC yardımı ile 2000 basamaktan fazlası hesaplanabilmişti. Bu işlem yaklaşık üç gün sürdü! Günümüz bilgisayarları ise milyarlarca basamağı hesaplamakta zorlanmamakta.

Peki, neden bu kadar çok basamağı hesaplama ihtiyacı hissediyor bilim adamları? Öyle ya, matematikçiler için sadece birkaç basamak, mühendisler için en fazla 8, fizikçiler için ise 15 basamak yeterli iken... Bunun birkaç sebebi var:

01 Bilgisayarların hesap kabiliyetlerini ölçmek,

02 İrrasyonel bir sayı olduğunu ispatlamak,

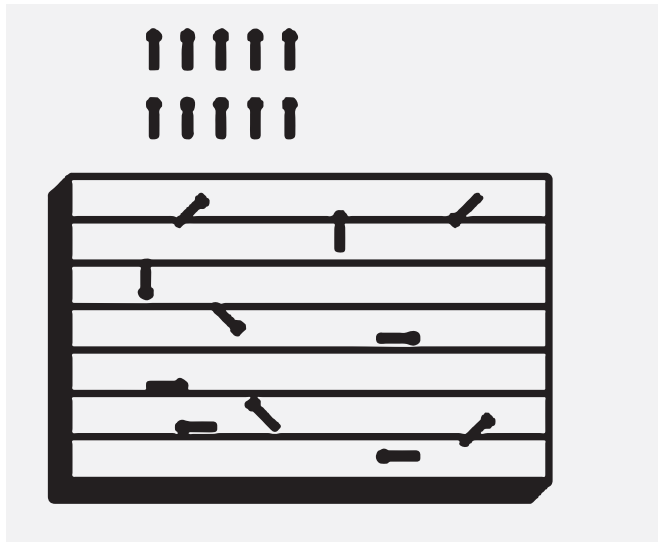
03 Pi sayısının içindeki daha çok gizli bilgiye ulaşmak,

04 Pi sayısının en çok basamağını hesaplama konusunda üniversiteler arası gizli bir yarışın başlaması,

05 Son basamağa ulaşılması hâlinde kâinattaki tüm sırların çözüleceğinin düşünülmesi...

Pi'yi kutsal kabul edenler için en önemli sebep, Tevrat ve İncil'de de bu bahsin geçmesidir. Gerçi orada 3 olarak geçmesi, bazı matematikçiler üzerinde farklı düşüncelere sebep olmuştu. Hesaplamalar üzerinde defalarca çalışmışlar, tam 3'e ulaşmaya gayret etmişlerse de her seferinde 3,14'e yakın değerler bulmuşlardı.

Pi'yi hesaplamakta kullanılan ilginç bir yöntem vardır. Gerçi tesadüfen mi ortaya çıktı bilinmez ama sonuçlar şaşırtıcı: Üzerinde eşit aralıklı çizgiler olan bir masa düşünelim. Uzunluğu da aralıklardan daha kısa olan kibrit çöplerimiz olsun. Kibrit çöplerini teker teker masaya atıyoruz. Belli bir süre sonra masaya attığımız çöplerin sayısını, çizgiye temas edenlere böldüğümüzde pi sayısına çok yakın bir değer buluyoruz. Atış sayımız arttıkça gerçek değere daha çok yaklaşıyoruz... Şaşırtıcı!

Pi'nin içinde olduğu pek çok formül vardır. Ünlü matematikçilerin formüllerinden bazıları:

$$e^{i\pi} + 1 = 0$$

$$\pi r^2 = 2\pi r \frac{4\pi r^3}{3}$$

$$\frac{1}{1^2} + \frac{2}{2^2} + \frac{3}{3^2} + \frac{4}{4^2} + \dots = \frac{\pi^2}{6}$$

$$\frac{\pi}{4} = 4 \arctan\left(\frac{1}{5}\right) - \arctan\left(\frac{1}{70}\right) + \arctan\left(\frac{1}{99}\right)$$

$$2 \int_{-1}^1 \sqrt{1-x^2} dx = \pi$$

Kısa Kısa

- Dünyanın pek çok yerinde "Dünya Pi Sayısı Günü" kutlanmaktadır. Tarih ise tahmin edilebileceği gibi 14 Mart'tır (3. ayın 14'ü). Hatta saat olarak da 01.59 kutlama saati kabul edilir. (Sonraki üç basamak 159...)
  - Dünyadaki tüm insanların doğum tarihleri, kimlik numaraları, telefon numaraları vs. pi sayısında vardır. Örneğin 14 Mayıs 1999 yılında doğan biri için 140599, hatta 14051999 dizisi, pi içinde mutlaka mevcuttur. <http://www.angio.net/pi/piquery> adresinde ilk 200 milyon basamakta arama yapabilirsiniz.
  - Matematikte pek çok formülde (daire ile ilgili olmasa da) pi vardır.
  - Dairenin açı değeri olan 360'a, 360. basamakta rastlanır.
  - Bir milyonuncu basamağı "1"dir.
  - Keops piramidinin taban çevresinin, yüksekliğinin iki katına bölünmesi pi sayısını verir.
  - Giza piramidinin bir kenarının uzunluğunun yüksekliğine bölünmü, pi'nin yarısıdır.
  - Pi sayısının en çok basamağını ezberleme yarışmaları yapılmaktadır. Rekor, 100 bin basamaktır.
  - Bazı matematikçilere göre, pi'nin gerçek değeri "karekök 10"dur (Yaklaşık 3.162).
  - Yüzlerce özelliği olan ilk ve tek sabit sayıdır (Burada da birkaçını gördüğümüz gibi).
- Pi sayısının düzensiz (!) dizisi, kim bilir daha hangi sırları içinde saklıyor ve ortaya çıkarılacağı günü bekliyor.

Yıl 2009. Türkiye’de gayrimenkul sektöründe lider şirketlerden birinin 35. yıl etkinlikleri kapsamında davet ettiği isim Eski ABD Başkanı Bill Clinton. “Sürdürülebilir Başarı İçin Liderlik” temalı konferansta Eski Başkan ilkin Türkiye’nin geçmiş ve gelecek kıyaslamasını yapıyor. Gelecekte Türkiye’nin çok daha büyük ve etkili bir ülke olacağını öngörüyor. (Söylediklerinin çoğunu 2017 yılında gerçekleşmiş olarak görmekteyiz.) İlerleyen dakikalarda bir sırrını ifşa ediyor. Mealen şöyle:

“1993-2001 yılları arasında ABD Başkanlığı yaptım. Belki de bir insanın dünyada gelebileceği en yüksek makam. Ama hep bir tatminsizlik içindeydim. Bir şeyler eksikti ama ne? Bunu başkanlık döneminden birkaç yıl sonra anladım. Afrika’da yardıma muhtaç insanlar için kendi adıma bir vakıf kurdum ve yıllardır bu duyarlılık faaliyetini yürütüyorum. Anladım ki dünyada ABD Başkanlığı’ndan daha öte bir mevki de varmış. İşte o gün tatmin oldum.”

2014 yılından bu yana belirli aralıklarla Afrika’ya gitmek nasip oluyor. Şimdiye kadar Nijer, Fildişi Sahili, Kenya ve Liberya’da bulundum. Yine Afrika seferlerine devam edeceğiz kısmetse. Her gidişimde dikkatimi çeken bir ayrıntı şu olmuştur: Uçağın yarısını Afrikalılar, diğer yarısının büyük kısmını ise Avrupalı, Amerikalı ve Çinliler oluşturuyor. En azını ise biz Türkler. Hem Türk Hava Yolları’nın dünya çapında bir firma olması sebebiyle hem de İstanbul’un Avrupa ve Afrika arasında havacılık açısından bir köprü vazifesi görmesinden sebep, çoğu uçuş Türkiye aktarmalı oluyor. Bu uçak yolculuklarında dikkatimi çeken bir başka husus da ecnebilerin uçakta boyuna laptoplarıyla bir şeyler hazırlaması, Afrikalıların her zamanki rahat tavırları ve bizimkilerin geyik muhabbeti

KARA KITADA DUYARLI REKABET

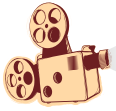
YUNUS
EMRE
AVŞAR

olmuştur. Peki bu Avrupalı, Amerikalı ve Çinli insanlar neyin hazırlığı içerisinde? Bunları ayrı ayrı ele almak gerekir.

Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu bu topluluk, farklı misyonlarla Afrika’da. Kendi ülkelerinden gönüllü olarak bu coğrafyaya gelenler birkaç ay boyunca orada su kuyusu açılışı, okul ziyareti, sağlık araştırmaları gibi faaliyetler yürütüyor. Bunun yanı sıra kendi dinini yaymak için çabalayanlar yahut yüzyıllardır süregelen sömürgecilik faaliyetlerinin devamı için araştırma yapanlar da azımsanmayacak derecede. Tabi bu emellerini yine bir sivil toplum faaliyeti kılıfıyla gerçekleştiriyor.

Her ne kadar farklı emellerle Afrika’da bulunan büyük kuruluşlar olsa da içlerinde samimi, duyarlı topluluklar dünya çapında büyük ses getirebiliyor. Bunlardan biri Charity Water. New York merkezli bu sivil toplum kuruluşu ağırlıklı olarak Afrika’da, toplamda ise 24 ülkede temiz su üzerine yardım faaliyetleri düzenliyor ve yılda yüzlerce milyon dolar yardım yapıyor. Bu gibi yardım kuruluşları Afrika’nın dört bir yanında faaliyetlerine devam ediyor. Kara kıta bir bakıma duyarlılık rekabetinin merkezi. Bunların yanı sıra, dünya gündemine girmese de Türkiye’den giden yardımlar adı anılan birçok ülkenin yardımından daha fazla. Bu belki göz ardı ediliyor belki de millî politikamız. Zaten sağ elin verdiğini sol elin görmemesidir düstur. Duyarlılığın böylesi makbul.

Ayarlar/Altyazılar/Türkçe

The Revenant
Diriliş
(2015)

Ta'm e guilass
Kirazın Tadı
(1997)

Sen to Chihiro no kamikakushi
Ruhların Kaçışı
(2001)

7 Güzel Adam
(Dizi, 2014)

The Martian
Marslı
(2015)

USTASINDAN

TEBLİĞ

Tüyoları

Hey Genç,

Müslüman olmayanları görüyor ve onlara üzülyüyor musun? Onları İslam'a nasıl davet edeceğini bilemiyor, davet yöntemlerini okumak için kitapların tozunu almaya vakit bulamıyor musun? İşte sana ustasından tüyolar: 😎

- Tebliğe başlamadan önce İslam'ı hacı dedenden, kalbi temiz komşularından, televizyondan öğrenmeli ve Kur'an-ı Kerim'i evinin en yüksek yerine koymalısın.
- İslam'a davette -bilinenin aksine- ilk olarak nefis terbiyesi gelmez. Müslüman olman kâfidir.
- İletişimde yüz yüze ilişkinin mahiyeti tebliğde geçerli değildir. Tebliği sosyal medyadan da yapabilirsin.
- Tebliğe yakınlarından değil, tanımadığın insanlardan başlamalısın.
- Tatlı dil sadece yılanı deliğinden çıkarır. Davetinde zorlayıcı ve ısrarcı olmalısın. İşin raconu bu.
- Davet bir yaşam stildir. Hareketlerinle de tebliğ yapmış olursun, sen İslam'ı üzerinde göstermek zorunda değilsin. İslam, cami gök kubbesinden ibarettir.
- Muhatabının nereli olduğu, nasıl bir kültüre ve bilgiye sahip olduğu tebliğde işine yaramayan unsurlardır. Kısaca tebliğde muhatabını tanımanın lüzumu yoktur.
- Tamamen kibirli bir eda ile muhataba yaklaşman onu güvende hissettirecektir.
- Davet vazifesinin ilk aşaması olan İslam'ı anlattıktan sonra muhatabınla ilişkini kesmeli ve onu kendi hâline bırakmalısın.
- Davetin bir başka kısa yolu ise "Muhataba naneli şeker vermelisin, böylece beyni açılır, doğru düşünmeye başlar ve Müslüman olur." itimidir.
- Sistemin parçası olmamak adına tebliğini evde, dışarı çıkmadan da yapabilirsin. Saygı duyarım.
- Tv programlarına katılıp hiddetli tartışmalarda bulunman muhteşem bir davet yöntemidir.
- Yolda gördüğün birine ayaküstü İslam'ı anlatıp, ona kelime-i şehadeti söyletebilirsin. Anlamını bilmesi gerekir mi? Boşver, o sonra düşünür.
- Davet görevini tüm insanlığa değil sadece kendi milletine yapsan da olur. Bunun için ülke ülke dolaşmana gerek yok.
- Her makamın kendine göre bir konuşma üslubu vardır ama davetinde tekdüze bir üslup tercih etmen gerekir.
- Sohbette yer yer karşındaki kişinin sözünü kesmelisin ki zihni diri kalsın. "Vay canına, ne kadar da bilgili." diyebilirsin.
- Tebliğin mümkünse soru cevap şeklinde ve kalabalık ortamlarda olmalı. Ki kişi daha rahat İslam'ı benimse sin.
- Tebliğ, kat'a mikrofonsuz olmaz.
- Tebliğini 140 karakterlik tweetine sığdırman da mümkün. Lakin takipçi sayın çok önemli. 😎

OKU

Adem Özköse-
Cennete Otostop

İnsanoğlunda ahlak kavramındaki çıkış nereden olduysa kişide duyarlılık kavramının kaynağını da burada aramak gerekir. "Peki, ahlak kavramındaki çıkış nereden olmuştur?" sorusunu bana soracak olursanız cevabım hiç şüphesiz din olacaktır. Tarihsel süreç içerisinde her toplum çeşitli inançları içinde barındırarak günümüze aktarmıştır. Hiçbir toplum yoktur ki geçmiş inanışlardan veya dinlerden etkilenmesin. Batı'da olduğu gibi şayet toplum laikleştiyse birçok dini öğreti reddedilmiş demektir. Nispeten bazı ahlaki kurallar korunmaya devam eder fakat laik bir toplumda artık çoğu dini yasak kalkmış, toplum "modernizm" fenomeni altında ahlaki yasakları çiğnemiş, pragmatistleşmiştir. Bu toplumun yeni doğan fertleri de tabii ki toplum tarafından ciddi etkiye maruz kalacaktır. Bu bireyler de genellikle topluma entegre olma yolunu se-

şekilde artacaktır. Etik yargıların sağlamlştırılması ise dediğimiz gibi dini değerlerin korunmasından beslenecektir. Din algısından beslenmediği hâlde ahlaklı olduğunu iddia eden bir kişi, dinin topluma öğrettiği ahlak kavramını toplumdan öğrenmiş olacaktır. Fark etmeden dini değerleri yaşatacaktır.

Eğer bir kişi doğru ve yanlış mekanizmasını pragmatizm üzerine kurduysa din bu kişi üzerinde etkisiz kalacaktır. Çünkü kişi dinin belirlediği doğru yanlış algısından uzaklaşıp kendi doğru yanlışını belirleyecektir. Kısacası yere çöp atmaması için onu durdurabilecek bir etik değer söz konusu değildir. Onu durdurursa yasa durdurur.

RAINN raporuna göre Amerika'da her 3 kız çocuğundan ve her 7 erkek çocuğundan birisi cinsel tacize uğramaktadır. Bu rapor çok açık gösteriyor ki artık dünyada yok edilen din algısı insanların ahlak algılarını da yok etmektedir. İnsanlar fark etmeden pragmatist bir zihne kavuşuyorlar. Düşünce adamları dinden uzaklaştıkça yazılarındaki etik kaygısı yok oluyor. Bunun sonucunda toplum bir sirkülasyon şeklinde pragmatizmi yayıyor.

Son yıllarda Avrupa'da ve Amerika'da yayılmaya başlayan aşırı sağ düşünce, siyaset mekanizması-

BULANA AŞK OLSUN

RAINN raporuna göre Amerika'da her 3 kız çocuğundan ve her 7 erkek çocuğundan birisi cinsel tacize uğramaktadır. Bu rapor çok açık gösteriyor ki artık dünyada yok edilen din algısı insanların ahlak algılarını da yok etmektedir. İnsanlar fark etmeden pragmatist bir zihne kavuşuyorlar. Düşünce adamları dinden uzaklaştıkça yazılarındaki etik kaygısı yok oluyor. Bunun sonucunda toplum bir sirkülasyon şeklinde pragmatizmi yayıyor.

ceceklerdir. Akıllara şu soru gelebilir: "Madem bu kadar kural tanımazlar, nasıl oluyor da düzen ve refah içinde yaşabiliyorlar?" Bu sorunun cevabını da bırakalım Aliya İzzetbegović versin:

"Bunu hiç unutmaya evlat. Batı hiçbir zaman uygar olmamıştır ve bugünkü refahı, devam edegelen sömürgecilik; döküğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektirdiği acılar üzerine kuruludur." Bu muhteşem cümlelerin üzerine eklemek gerekirse Batı "yasa düzeni" diye tabir edebileceğimiz bir düzenin üstüne kurulmuştur. Tamamıyla maddi yaptırımlar ve para dengesi üzerine kurduğu bu sistem çok basit bir denklem ile maddi gücünü kaybettiği zaman kaos kaçınılmaz olacaktır.

İkinci soru da şu olabilir: "Günümüz Doğu toplumları dini değerlerine rağmen nasıl bu şekilde yozlaşmıştır?" Bu sorunun cevabını ne yazık ki birkaç cümleyle sığdırmak mümkün değildir.

Duyarlılık kavramı da kişinin etik yargılarının üst seviyede olmasından beslenir. Kişi yere çöp atma davranışında bulununca bunu yadırgıyorsa bu düşünce "Herkesin ortak kullanımında olan bir alanı pisletmeye hakkım yok." düşüncesinden gelmektedir. Kişi eğer etik yargılarını sağlamlştırdıysa duyarlılık seviyesi doğru orantılı bir

na da yansımış vaziyette. Suriyeli mültecilere eziyet eden, İslam karşıtlığı besleyen Avrupa bunun üstüne aşırı sağcı siyasetçileri destekliyor. Avrupa Birliği yapısı çöküyor, her millet kendi millet algısı çerçevesinde içine çekiliyor. Batı'nın ırkçılığı beslemesinin bir sebebi de dini değerlerini kaybetmesidir. Değer kaybeden bir toplum ise yerine başka bir değer algısını yerleştirecektir. Batı, dini reforma tabi tutmasının ardından oluşan boşluğu milliyetçilik düşüncesi ile doldurdu. Bu düşünce nice toplumları böldü, parçaladı, savaflara sebep oldu. Kısacası kaosu besledi. Eskiden sadece Nazilerde gözlenen durumun bütün Avrupa'da gözlenmesi açıkçası korkulacak bir durumdur.

Duyarlı bir toplumdan veya insandan bahsetmek istiyorsak bunun arkasında ne kadar dini değerlerin yaşatıldığı sorusu olmalı. Hristiyanlık olsun, Yahudilik olsun, Müslümanlık olsun bütün dinler insan hak ve hukukunu korumayı hedefleyerek gelmiştir. Öldürmeyi, gayrimesru ilişkiyi kısacası toplum yapısını bozacak eylemleri yasaklamıştır. Şayet toplumlar onları gözetemeyen bir tanrı olduğu düşüncesinden sapacak olurlarsa tarihte olduğu gibi birçok toplum yok oluşun eşiğine gelecektir.

HALILIBRAHİM
SOFRA Sİ

POP JAZZ ALATURKA SAZ

İnsanoğlu haddin bilir kem söz söylemez iken
El âlemin namusuna yan gözle bakmaz iken
Bir sofrâ kurulmuş ki Halil İbrahim adına
Ortada bir tencere boş mu dolu mu bilen yok

Buyurun dostlar buyurun Halil İbrahim sofrasına

Daha çatal, bıçak, kaşık icat edilmemişken
İsmail'e inen koç kurban edilmemişken
Bir kavgâ başlamış ki nasip kismet uğruna
Kapağı ver kulpu al kurbanı hiç soran yok

Buyurun dostlar buyurun Halil İbrahim sofrasına

Yıllardır sürüp giden bir pay alma çabası
Topu topu bir dilim kuru ekmek kavgası
Bazen durur bakarım bu ibret tablosuna
Kimi tatlı peşinde kiminse tuzu yok

Buyurun dostlar buyurun Halil İbrahim sofrasına

Alın açık, gözü toklar buyursunlar başköşeye
Kula kulluk edenlerse ömür boyu taş döşeye
Nefsine hâkim olursan kurulursun tahtına
Çalakaşık saldırrırsan ne çıkarsa bahtına

Halat gibi bileğiyle yayla gibi yüreğiyle
Çoluk çocuk geçindirip haram nedir bilmeyenler
Buyurun siz de buyurun
Buyurun dostlar buyurun

Barış der her bir yanın altın gümüş taş olsa
Dalkavuklar etrafında el pençe divan dursa
Sapa, kulpa, kapağa itibar etme dostum
İçi boş tencerenin bu sofrada yeri yok
Para, pula, ihtişama aldanıp kanma dostum
İçi boş insanların bu dünyada yeri yok

Söz - Müzik: Barış Manço
Albüm: Estâğfurullah... Ne Haddimize!
Çıkış tarihi: 1983

GEZ

Moda'daki Barış
Manço Evi

**ZEKÂ
SPOR**
**SERHAN
BÜYÜKKEÇECİ**

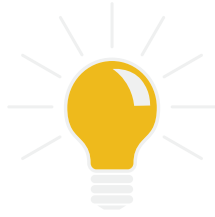
SULTANAHMET

Parçaları soldan sağa doğru sıralayın ve "Sultanahmet" resmini tamamlayın:

BU NEDİR?

Türkiye'de birinci, İtalya'da ikinciyim. Ama Kuveyt'te de sonuncuyum. Ben neyim?

TİCARET

Bir tüccar sattığı mala %25 zam yapar. Satışlar düşmeye başlayınca fiyatı tekrar eski durumuna getirmek ister. % kaç indirim yapmalıdır?

KAREKÖK

"abc" üç basamaklı, "ab" iki basamaklı sayılar olmak üzere abc=?

$$\sqrt{abc} = \sqrt{ab} + c$$

ÜLKELER

Aşağıdaki tüm harfleri kutulara yazın ve üç adet ülke adı bulun:

S A İ P M E İ T A N L V Y S A Ç A

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

CEVAPLAR

bit.ly/2nJtYMq

Sade Soda Batman'daydı...

**YAZARLARIMIZ ENES YILMAZ, MAHMUT BIYIKLI,
MUSAB YILMAZ VE MUSTAFA FURKAN İLE GENEL YAYIN YÖNETMENİMİZ
HİLÂL FURKAN BATMAN'DAKİ GENÇLERLE BULUŞTU.**

Gitmesek de görmesek de sevdiğimiz yerler vardır. Batman da onlardan biriydi. Şimdiyse özlem duyduğumuz yerlerden biri Batman.

“Sade Soda Okuyucularıyla Buluşuyor” etkinliği kapsamında davet edildiğimiz Batman'da idik bu ay. Konferans öncesinde lise öğrencilerinin kaldıkları yurtlara ziyaretler yaptık ve genç arkadaşlarımızla hasbihal ettik, dertlerini dinledik, heyecanlarını heyecanımıza katıp hep beraber yüreklendik. Konferansımızı TP Fatma Zehra Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde gerçekleştirdik.

Nelerden mi bahsettik? Nelerden bahsetmedik ki...

İyi yazarlardan, üniversite hedeflerinden, hayal kurmanın gücünden, güzel örneklerden, teknolojiden, yarından ve daha birçok

şeyden... Şiir okuma yarışması da yaptık, kitap ve dergi hediye ettik. Okumaya gerçekten hevesli öğrencilerle karşılaştık. Piyano çalan, yazar-şair olmak için yanıp tutuşan, gelecek hayallerinin heyecanından dili dolaşan gençleri var Batman'ın. Onlar için koşturan öğretmenleri bir de...

Hasankeyf'e selam vererek, gönlümüzün bir köşesine Batman'ı da ekleyerek yarına dair umutla döndük İstanbul'a. Orada karşılaştığımız herkese özellikle Batman İl Milli Eğitim Şube Müdürü Mehmet Işık Hocamıza ve Zeynep Adanır Hocamıza selam olsun.

Yarınlar çok güzel olacak.

İnanıyoruz.

NEDEN
OLMASIN?

ÜNAL
KILIÇ

SEYR-i GEZGİN'in NOTLARI

Merhabalar Kıymetli Okuyucu,

Adım Ünal... Soyadım çok da önemli değil. Ama nam-ı diğer "Seyr-i Gezgin" derler bu fakire. Size kendi hikâyemden bahsedeceğim.

İranlı bir şair der ki: "Aşka uçma kanatların yanar..." Mevlana da der ki: "Aşka uçamadıktan sonra kanat neye yarar?" İşte bu sözler, hayatımın dönüm noktası oldu.

Liseden sonra herkes gibi hayat denizine ben de balıklama atlayıp boğulmadan nasıl yüzebileceğimi, nasıl mücadele edebileceğimi düşündüm. Beri taraftan da bir hedef ve gaye edinmeyeyim diye sırf boğulup yok olayım diye şeytan "Gençsin oğlum!" diye beni kandırmaya çalışıp yaşlanmamı istiyor, sonra da hiçbir şey öğrenmeden, şükür edemeden, hamd edemeden, insanlara hayrım dokunmadan baki âleme kendisi gibi eli boş, cebi boş gitmemi istiyordu.

Fakat bu niyetini anlayınca kendi çapımda İranlı şairin sözünün de etkisiyle bisikletimle pedal çevirerek yakın tüm köy ve kasabaları, şehrin her tarafını karış karış gezmeyi, her sabah namazını farklı bir camide kılmayı düşündüm. Maddi durumum iyi olmamasına rağmen artık bir hedefim, bir gayem vardı ve onu on ikiden vurmak için çabalamam gerektiğini biliyordum. Konuyu ağabeyime açtım. O da bisikletle değil, motosiklele gezmenin daha akıllıca olduğunu telkin edince hedeflerim artık şehirlerarası olmaya başladı. Sonra bu tutku, Türkiye turuna dönüştü. Daha sonra Doğu'yu, Batı'yı, Kuzey'i ve Güney'i gezmeliydim. Nihayetinde 2 defa Türkiye turu, 4 defa Ege turu, 4 defa Karadeniz turu, 2 defa Gürcistan ve 1 defa da Rusya gezisi yaparak farklı dillerin, farklı kültürlerin, ama insanoğlunun yaşadığı yerleri gezerek tecrübemi arttırdım.

Adlai Stevenson'un şu sözünü gezilerimde bizzat tecrübe ettim: "İnsanlar zaman zaman kıyıcı ama insanoğlu iyi yürekli dir. İnsanlar açgözlü olsalar da insanoğlu tokgözlüdür. İnsanlar ölümlü ama insanlık ölümsüzdür." Yani, "İnsanoğlu" nun sine sine bir insan olarak -üstelik yaşım küçük olmasına rağmen- birçok iyilik ve güzelliği sığdırdım. Peki, bu yeter mi? HAYIR!

Yetmez... Çünkü hayallerimde eksik olan şeyler var. Misal Ortadoğu... Kutsal topraklar... Peygamber Efendimiz'in deve üzerinde çölleri geçerek ulaştığı yerleri ben de motosiklet üzerinde geçmeliyim.

Yavuz Sultan Selim'in âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygambere duyduğu aşkla ben de ailemin rızasını alıp helalleşerek bu zamana

kadar abdestsiz olarak yanına bile gitmediğim motosikletim ile umre turu yapmak için tekrar hazırlıklar yapmaya başladım. Önceleri defalarca motosiklet ile kamp tecrübemi arttırmaya ve uzun yol eğitimleri yapmaya devam ettim. İstanbul'a yakın ne kadar kamp alanı varsa çadırımı alarak motorumla gittim ve bazen iki gece ormanda kaldığım bile oldu. Yalnızlığa alışarak, kitaplarımla arkadaşlığımı artırıp fikir dünyamda da kendimi hazırladım şimdiki hedefime.

Biliyor musunuz gerçekten bir hedefiniz, bir gayeniz yoksa ne bir yaşam felsefeniz ne bir amacınız oluyor, ne de hayattan tat alarak yaşayabiliyorsunuz. Ben bu hususta biraz talihliyim sanıyorum.

İşte böyle sevgili okuyucu.

Vize başvuru sonucumu sabırsızlıkla bekliyorum, ecdat yadigarı Balkanları dolaşmak için gün sayıyor ve oradan da Avrupa turuna çıkıp gezi olayının zirvesine ulaşarak motosiklele umre planımı Allah'ın izniyle gerçekleştirmeyi ümit ediyorum. Duanızı beklerim. Ahir zaman fitnelerinden gözlerimizi ve kalbimizi korumanın zorlukları arasında kurduğum hayale karşı şeytanın bin bir türlü hilelerine rağmen, camileri ve tarihi mekânları gezerken geçmişin duvarlarda sakladığı huzuru nakış nakış işleyerek ilerlemeye kitlenmiş vaziyetteyim.

Bütün zorluklara rağmen tek başına devam ettiğim bu yolda Medine'de Allah'ın elçisine hem sizden, hem de sevdiklerimden selam götüreceğim. Peygambere "Seni görmeye geldim ya Allah'ın Resulü." diyeceğim! Çöllerini aşarak, sıcaqları aşarak "Kapına geldim, huzuruna geldim." diyeceğim inşallah.

Gezdiğim ve gördüğüm yerleri sizlerin de görmesi için kendi blog sayfamda ve internet sayfamda paylaşımlarıma devam ederek hedeflerimi gerçekleştirmeye gayret ediyorum.

Gayret Bizden, Tefvik Allah'tan.

Halaladi

İşerkenken

Bir gün seninle karanlığın olmadığı bir yerde buluşacağız.
Ne yapmam, ne demem gerektiğini bilememenin çaresizliği içinde koyu bir yürek sancısı çekiyorum.
Hayır!
Hayır, seni tanımayan birinin sana bunları yazması hiç de acayip değil.
Çünkü ben sev-gi-ye i-na-nı-yo-rum çocuk!

NUR ŞAHİN

Hem dünya, zaten tam da büyüklere göre!
Çocuklar, tam da aydınlıkların karanlıkları boğduğu yerlere layık...
Biliyorum, o hâlde neden buradayım, diyorsun...
Haklısın,
Bu dünya büyüklere göre, diyen bendim; evet.
Belki de senin yüreğin büyüklerin yüreğinden büyüktür, diyeceğim.
Biliyordum böyle şaşkın bakacağını.
Belki de senin yüreğin küçük olmasına rağmen buradasındır.
Nasıl da büyükler kendilerini kurtarmak adına yalan söyler.

Belki de birkaç temiz yüreğin kalması adına buradasındır.
Bilemiyorum, buradasın işte yok ötesi...
İlk değilsin, son da olmayacaksın!
Dünya hayatı sona ermedi çünkü.
Öyle olsa son olurdu, sonu olurdu zulmün.

Siz aydınlık bir hayata geçişin sancılarını çekiyorsunuz, biz geçememenin.
Biz karanlığa kök salmışlığın...
Biz sizin başrollerinde olduğunuz filmin seyirci koltuklarında dahi olamamanın hüznü içerisindeyiz.

Sevgiye inanıyorum, demiştim.
Ben yüreğimden çıkıp göklere ulaşan duaya da inanıyorum.

Garip gelmesin sana yazmam, gönlüne gönlümden bir şeylerin gelmesi.
Dedim ya ben sev-gi-ye i-na-nı-yo-rum çocuk!
O yüzden gönül bağladım sana.

Dünya seninle tanışmamız için uygun bir yer değil.
Hiç değil hem de.
Adını bilmiyorum ama senden bir parça var bedenimde:
Vicdanımsın sen benim.

GÖZLE
RİNE,
BİR
ÇOCU-
ĞUN...

ELİF
KAPLAN

GÖNÜLLER VAR FETHEDİLMİŞ

Azizim, kim olduğunu biliyor musun? Dur söyleyeyim sana. Sen Çin seddini yaptıran Mete Han'ın, Avrupa'yı titreten Atilla'nın, kırk çerisiyle devlet kuran Kürşat'ın, Anadolu'nun kapılarını açan Sultan Alparslan'ın, Haçlıları dize getiren Kılıçaslan'ın, gemileri karadan yürütüp, Konstantiniyye'yi İstanbul yapan, çağ açıp çağ kapatan, Mehmet'i Fatih ile şereflendiren bir neslin torunusun. Atanın yerine koy kendini, Fatih ol! İstanbul'u fethet! O zaman gönülleri de fethedeceksin.

Arkanda seksen milyon, en önlerinde sensin genç! Yirmi bir yaşında bir Fatih... Göğsün kabarık, başın dik. Önce imanıyla yıktın bütün orduyu, sonra yiğitliğiyle bilediğin kılıcınla. Şehit kanıyla sulanıyor vatan toprağı. Akşemsettin Hazretleri, Ebu Eyyub'un mezarı, İslam âlemi el açmış senin için dua ediyor. Hepsini hissediyor, daha da güçleniyorsun. Şehadet şerbetinin tadını o kadar çok merak ediyorsun ki cenkte hep en öndesin. Senin gibi biri daha var. Dava arkadaşın, bedenine saplanan oklardan teni görünmüyor. Elinde sancak, yüzünde bir tebessüm, ha gayret! Sonunda sallanıyor Osmanlı'nın sancağı semada. Hemen koşuyorsun o yiğidin yanına. Tanınmayacak hâlde, gözlerinden anlıyorsun, Ulubatlı o. Sevgiliye kavuşurken içilen şeymiş demek bu şehadet şerbeti. Hasan'ı böyle sarhoş ettiğine göre... Baksana nasıl gülüyor kefen beyazı dişleriyle.

Sana şehit olmak nasip olmadı çünkü sen Fatih olacaktın. İstanbul'un kilidini açıp da saygısından anahtarını hocasına veren bir sultan... Daha ne kilitler var anahtarları üzerinde olan, daha ne gönülleri

fethedilmiş, fatihi olmayan. İşte, bundan söz ediyorum. Anahtar var ama açacak Mehmetler nerede? Evet, İstanbul alındı ama şerbet hâlâ oluk oluk akıyor. Sultan Fatih'in mezarından, Ebu Eyyub el Ensari'nin türbesinden, Hz. Muhammed aleyhissalatu vesselamın ravzasından. Cihat devam ediyor, artık top, tüfek devri bitti. Sadece tek bir kelime: İkra. Cebrail'in dilinden dökülen ilk ayeti kerime. Bana bir harf öğretmenin kırk yıl kölesi olurum, diyen Hz. Ali'nin yolundan gideceksin.

Geçmişini öğrenmeden; bu topraklar uğruna, senin uğruna koşarak ölüme gitmiş yiğitleri bilmeden; istikbalin için utanmadan, sıkılmadan nasıl dua edeceksin? Ertuğrul Gazi'den Sultan Abdülhamid'e, Mehmet Akif'ten Necip Fazıl'a kadar hepsinin gayesi aynıydı. Davası için hiç düşünmeden canını bile verecek... Sadece Allah'tan korkan ve ondan başka kimseye kulluk etmeyen, İstiklal şairinin dediği gibi secdeden başka hiçbir yerde başını eğmeyen bir gençlik bırakmak geriye...

Gönlümdeki vatan sevgisini mürekkebirden bu duayla aktıttım nazime:

Hak Teâlâ, al bayrağın rüzgârını daim etsin! Hilâl ve yıldızın ömrünü uzun etsin! Gönlümüzden millet, yüreğimizden devlet, bileğimizden kuvvet eksik olmasın! İnancımız tükenmesin! Fatih Sultan Mehmet Han Hazretleri'nin fetih sevdası bizlerde de yeşersin! Yolumuz, bahtımız ve alınımız açık olsun! Allah yar ve yardımcımız olsun!

معرض الدولي للمجلات

International Periodical Fair

@mstfGrafik

Sirkeci Garı

4 - 9 Mayıs 2017

Ziyaret Saati: 10:00 - 20:00

www.turdeb.com | dergifuarı | turdebdergi | dergifuarı

SADE
SÖDA

f t @sadesodadergi

SAKIN
GÖRÜNÜŞE
ALDANMA,
GÖRÜNÜŞTE
HERKES
İN
SAN
DIR.